

Nová čtvrť získá první obrysy

TISK, Datum: 17.05.2018, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 13, Autor: KATEŘINA MENZELOVÁ, Vytlačeno: 46 820, Prodáno: 37 370, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Ekonomika

ARCHITEKT ROKU

TISK, Datum: 17.05.2018, Zdroj: Týdeník Echo, Strana: 54, Vydavatel: Echo Media a.s., Rubrika: Styl

Kaple sv. Vendelína

TISK, Datum: 17.05.2018, Zdroj: Týdeník Echo +1, Strana: 52, Autor: TEREZA KOZLOVÁ, Vydavatel: Echo Media a.s., Rubrika: Styl

Obsahové dupliciti: 19.05.2018 - echoprime.cz [URL](#)

Poslední falešná pieta? [URL](#)

WEB, Datum: 17.05.2018, Zdroj: a2larm.cz, Autor: Apolena Rychlíková, Návštěvnost: 294 357, Vydavatel: A2 o.s.

Ranní úvaha Michala Dočekala: Most [URL](#)

WEB, Datum: 17.05.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Autor: Tomáš Vodňanský, Návštěvnost: 2 643 856

Hradec Králové odložil tendr na stadion, stále řeší projekt [URL](#)

WEB, Datum: 17.05.2018, Zdroj: vz24.cz +1, Návštěvnost: 12 530

Obsahové dupliciti: 16.05.2018 - eurofotbal.cz [URL](#)

Obce a architekti se opět mohou hlásit do soutěže Architekt obci [URL](#)

WEB, Datum: 17.05.2018, Zdroj: moderniobec.cz +1, Návštěvnost: 22 704

Obsahové dupliciti: 15.05.2018 - businessinfo.cz [URL](#)

Odpůrci Šantovka Tower mobilizují. Nová podoba věžáku ale zůstává skrytá [URL](#)

WEB, Datum: 17.05.2018, Zdroj: olomoucky.denik.cz, Návštěvnost: 303 749, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Odborníci o Metropolitním plánu: Špičková práce? Nebo manuál, který umožní Prahu maximálně vytěžit? [URL](#)

WEB, Datum: 17.05.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Autor: Petra Krejčí, Návštěvnost: 2 643 856

Kdo opraví spodní část Václavského náměstí za 250 milionů: Praha vypíše tendr [URL](#)

WEB, Datum: 17.05.2018, Zdroj: euro.cz, Autor: Návrh Cigler-Marani, Návštěvnost: 1 282 185, Vydavatel: Mladá fronta a.s.

Praha 1 udělá studii podzemních garáží na Malostranském náměstí, od magistrátu dostane miliony [URL](#)

WEB, Datum: 17.05.2018, Zdroj: eurozpravy.cz +1, Návštěvnost: 3 573 033, Vydavatel: Active Solutions s.r.o. - media group

Obsahové dupliciti: 19.05.2018 - estav.cz [URL](#)

Libeňský most dostal oddechový čas, jeho osud prověří ministr kultury [URL](#)

WEB, Datum: 16.05.2018, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Marek Pokorný, Návštěvnost: 5 397 490, Vydavatel: Economia, a.s.

Osm milionů na studii o garážích

TISK, Datum: 16.05.2018, Zdroj: Metro, Strana: 6, Autor: ČTK, Vytištěno: 275 949, Prodáno: 244, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Praha

Ministryně pro místní rozvoj Dostálová? Řídí zbytečný resort [URL](#)

WEB, Datum: 16.05.2018, Zdroj: tyden.cz, Návštěvnost: 3 503 790, Vydavatel: EMPRESA MEDIA, a.s.

Kino nekino. Podívejte se na unikátní objekt i s foyer a kavárnou [URL](#)

WEB, Datum: 16.05.2018, Zdroj: echo24.cz +2, Autor: Tereza Kozlová, Návštěvnost: 2 576 743, Vydavatel: Echo Media a.s.

Obsahové duplicity: 12.05.2018 - echoprime.cz [URL](#) , 10.05.2018 - Týdeník Echo

U velodromu je málo místa. Postavte halu za Zetkem, vyzývají studenti

TISK, Datum: 15.05.2018, Zdroj: Brněnský týden, Strana: 11, Autor: PAVLA HLOUŠKOVÁ, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Z metropole

Postavení ekologických spolků po novele stavebního zákona a zákona o ochraně přírody a krajiny – účastenství v řízeních dle stavebního zákona [URL](#)

WEB, Datum: 14.05.2018, Zdroj: epravo.cz, Návštěvnost: 345 938, Vydavatel: epravo.cz, a.s.

V Budapešti postaví nový moderní most přes Dunaj [URL](#)

WEB, Datum: 14.05.2018, Zdroj: novinky.cz, Návštěvnost: 67 165 622, Vydavatel: Borgis, a.s.

Město potřebuje jeden velký stavební úřad“

TISK, Datum: 12.05.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 18, Autor: Martin Bajtler, Vytištěno: 150 328, Prodáno: 123 870, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Praha

FAM Architekti vyhráli soutěž na dostavbu sídla ČKAIT [URL](#)

WEB, Datum: 11.05.2018, Zdroj: earch.cz, Autor: Fam Architekti, Návštěvnost: 44 272

Nezávislé odborné názory jsou tím, co v diskuzích a rozhodovacích procesech chybí [URL](#)

WEB, Datum: 11.05.2018, Zdroj: genusplus.cz +2, Návštěvnost: 22 763, Vydavatel: GENUS TV a.s.

Obsahové duplicity: 09.05.2018 - liberec.cz [URL](#), parlamentnilisty.cz [URL](#)

Šest semifinalistů soutěže o nové sídlo České spořitelny [URL](#)

WEB, Datum: 10.05.2018, Zdroj: nejbusiness.cz

Praha 1 i občané se bouří proti umožnění stavby monstra v srdci staré Prahy [URL](#)

WEB, Datum: 09.05.2018, Zdroj: novinky.cz, Návštěvnost: 67 165 622, Vydavatel: Borgis, a.s.

Uznávaný architekt: Valašské Meziříčí by mělo vypsát na náměstí architektonickou soutěž [URL](#)

WEB, Datum: 08.05.2018, Zdroj: regionalnitatelevize.cz, Návštěvnost: 10 951

Půl miliardy pro zoo. Také botanická zahrada staví nové pavilony [URL](#)

WEB, Datum: 07.05.2018, Zdroj: denik.cz, Autor: Autor: Magdalena Havlíková, Návštěvnost: 7 768 045, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Jak vidí architekti rekonstrukci muzea v Rýmařově? [URL](#)

WEB, Datum: 05.05.2018, Zdroj: stabruntalsko.cz, Autor: Redakce Sta

Mostaři nepřesvědčili odpůrce bourání

TISK, Datum: 04.05.2018, Zdroj: Právo, Strana: 9, Autor: Petr Janiš, Vytištěno: 124 405, Prodáno: 73 570, Vydavatel: Borgis, a.s., Rubrika: Praha - Střední Čechy

Nová čtvrť získá první obrysy

TISK, Datum: 17.05.2018, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 13, Autor: KATEŘINA MENZELOVÁ, Vytištěno: 46 820, Prodáno: 37 370, Rubrika: Ekonomika

Soutěž na firmu, jež načrtne novou tvář pražské lokality Bubny-Zátory, by měla odstartovat ještě v květnu, do prázdnin se pak rozhodne o vítězi. Součástí rozsáhlého území má být i nová vládní čtvrť.

PRAHA Pražský Institut plánování a rozvoje (IPR) hodlá do konce měsíce vypsát tendr, jehož vítěz bude mít za úkol zpracovat územní studii pro lokalitu Bubny-Zátory v Holešovicích. „Měli bychom jej znát ještě před prázdninami a samotnou studii bychom měli mít na podzim,“ upřesnil pro LN mluvčí IPR Marek Vácha. Studie určí parametry čtvrti, která v lokalitě vznikne, vymezí zastavitelné plochy, navrhne, jak vysoké objekty tam budou, a stanoví veřejná prostranství.

Území zabírá plochu 110 hektarů, což je o něco méně než rozloha Starého Města. Dnes je převážně zanedbanou plochou, která se až na výjimky nachází pod stavební uzávěrou. V místě se počítá mimo jiné s výstavbou vládní čtvrti. Tu zmiňuje již programové prohlášení současné vlády v demisi i nyní domluvaného kabinetu ANO a ČSSD. Materiál konstatuje, že „vláda připraví efektivní a hospodárné řešení rozmístění státních zaměstnanců, které spočívá ve výstavbě nového administrativního komplexu, jenž by nedostatek ploch vyřešil“. Část úředníků dnes sedí v pronajatých budovách. Ze statistik Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových (ÚZSVM) vyplývá, že náklady na úředníka v takových prostorách jsou podstatně vyšší než na úředníka pracujícího ve státních kancelářích. Úředník v erárním objektu přijde ročně bezmála na 37 tisíc korun, v pronajatých kancelářích téměř na 83 tisíc korun.

Politici předpokládají, že po výstavbě administrativních budov vypovědí nájemní smlouvy v kancelářích, jež patří soukromým vlastníkům, a navíc se sníží investice do energeticky náročných budov, v nichž dnes úředníci pracují.

Záměr na výstavbu nové vládní čtvrti má ale řadu odpůrců, navíc zatím není rozhodnuto, jaké instituce by se tam měly přesunout. To vyplyne z analýzy, kterou zpracuje ÚZSVM. „Hotová není, nejprve nám vláda musí udělit mandát, abychom to vůbec mohli začít dělat,“ říká mluvčí úřadu Radek Ležatka. Ministryně financí v demisi Alena Schillerová LN sdělila, že příslušný materiál do vlády se připravuje. „Měl by být předložen v řádu týdnů,“ dodala.

Co všechno bude nová čtvrť zahrnovat a co bude zakresleno v územní studii, stanovil pražský magistrát. Ten chce, aby se ze zanedbaného území stala lokalita, kde vzniknou byty, kanceláře, služby i místa pro relaxaci. Byty by měly být postaveny zhruba na šedesáti procentech rozlohy. V magistrátním materiálu, dle něhož budou muset postupovat zpracovatelé územní studie, se konstatuje, že navrženy by měly být byty od dostupných, sociálních, až po ty ve vyšším standardu. Minimálně deset procent bytů má být malometrážních.

Ve čtvrti by měla sídlit také radnice Prahy 7. V blízkosti stanice metra Vltavská se počítá s koncertním sálem pro dva tisíce návštěvníků. Dle původních plánů měla být v Holešovicích umístěna i vysoká škola. Univerzity ale o projekt neprojeví zájem. Do územní studie tak bude zakreslena střední, základní a mateřská škola. Záměrem je též vybudovat zdravotnické a sociální zařízení.

Část ploch bude vyhrazena na obchod, služby a administrativu. Nová čtvrť by měla nabídnout i prostory pro sport a rekreaci. Vybudována by měla být síť cyklostezek. Magistrát po zpracovateli územní studie požaduje, aby se snažil maximálně využít kolejové dopravy, tedy metra a železnice. Počítá se se zachováním holešovického přístavu. A uvažuje se o zavedení vnitroměstské vodní dopravy, která spojí zoo, botanickou zahradu, Trojský zámek, Stromovku a Císařský ostrov.

Lokalita Bubny-Zátory, třebaže je pod stavební uzávěrou, díky své poloze blízko historického centra přitahuje developery. Nejvýznamnějším vlastníkem tamních pozemků je společnost CPI realitního magnáta Radovana

Vítka. Ten se k nim dostal po akvizici společnosti Orco před dvěma lety. Firma hodlala na parcelách během deseti let vystavět obytný, zábavní a administrativní komplex. To se jí ale nepodařilo.

Pozemky v lokalitě vlastní také developerská společnost Karlín Group. Ta získala výjimku ze stavební uzávěry a s německou firmou Internation Campus staví v Holešovicích největší areál studentského nájemního bydlení v Česku. Vysokoškolákům začne sloužit v prvním čtvrtletí 2020.

Co s územím Bubny-Zátory, řeší Praha přes 20 let. „Je to dlouhá doba, ale není neobvyklá. Například londýnské nádraží King's Cross, celosvětově uznávaný úspěšný příklad revitalizace brownfieldu, se připravoval na transformaci od počátku 90. let a dokončení je plánováno na rok 2020. Přitom King's Cross má čtyřikrát menší rozlohu než Bubny,“ říká šéf IPR Ondřej Boháč.

Dle odhadů by stavební uzávěra mohla být sejmuta v roce 2020. Výstavba, na níž se budou podílet investoři, město i stát, by se měla odehrávat v letech 2020 až 2035.

Byty by měly být postaveny zhruba na 60 procentech rozlohy. Navrženy by měly být byty od sociálních, až po ty ve vyšším standardu.

Nová čtvrť má vzniknout v pražských Holešovicích, v části Bubny-Zátory.

Lokalita je ohraničena stanicemi metra Vltavská a Nádraží Holešovice.

Rozloha území:

110 hektarů

Měla by zahrnovat: byty občanské vybavení radnici Prahy 7 významnou veřejnou stavbu, pravděpodobně kulturní vysokoškolské zařízení, školy sociální zařízení administrativu služby plochy pro sport a rekreaci veřejná prostranství plochu zhruba 11 hektarů by měl zabírat vládní administrativní komplex – zvažuje se v blízkosti nádraží Holešovice

ARCHITEKT ROKU

TISK, Datum: 17.05.2018, Zdroj: Týdeník Echo, Strana: 54, Rubrika: Styl

Do poloviny června lze nominovat osobnosti do již desátého ročníku soutěže Architekt roku. Cenu získává každoročně významný tvůrce, který se v období uplynulých pěti let svým inovativním přístupem významně zasloužil o architekturu v České republice, ať už vynikající architektonickou tvorbou, či podporou kvalitní architektury. Například v roce 2015 v soutěži zvítězil popularizátor architektury Adam Gebrian a publicista Petr Volf. V minulém roce umělkyně známá happeningy a sociálními experimenty ve veřejném prostoru Kateřina Šedá. „To, co dělá Kateřina Šedá, není architektura. Zabývá se vztahy mezi lidmi, tedy něčím, z čeho architektura vyrůstá. Je to nesmírně důležitá činnost,“ vysvětlil architekt Josef Pleskot, člen poroty. Ocenění zkrátka není určeno jen architektům, ale všem, kteří svým počínáním usilují o vznik kvalitní architektury, její propagaci a podporu. Nominováni mohou být iniciátoři výjimečných tvůrčích počinů, autoři staveb, teoretici, publicisté i další osobnosti, které přispěly k podpoře kvality a projeví angažovanost na poli architektury. Nominace posoudí odborná porota složená z laureátů předchozích ročníků a dalších významných osobností (architekti Adam Gebrian, Regina Loukotová, Josef Pleskot, Marcela Steinbachová a výtvarnice Kateřina Šedá) a vybere z nich tři až pět finalistů, z nichž vzejde vítěz vyhlášený na slavnostním ceremoniału 11. září 2018 v Centru architektury a městského plánování (CAMP) v Praze. Součástí soutěže je rovněž zvláštní cena Architekt obci, která se snaží upozornit na nutnost dobré spolupráce mezi architektem a samosprávou při tvorbě a plánování obce s důrazem na tvorbu veřejného

prostoru. Do soutěže Architekt obci se mohou hlásit obce a města spolu s architekty z celé republiky s projekty týkajícími se urbanismu, územního plánování i s realizací staveb, které mají dopad na veřejný prostor a kvalitu života. P

Kaple sv. Vendelína

TISK, Datum: 17.05.2018, Zdroj: Týdeník Echo +1, Strana: 52, Autor: TEREZA KOZLOVÁ, Rubrika: Styl

Obsahové duplicity: 19.05.2018 - echoprime.cz [URL](#)

Poslední a zároveň nejmenší realizací renomovaného ateliéru Pelčák a partner je kaple sv. Vendelína v Oseku nad Bečvou. Momentálně se uchází o Českou cenu za architekturu a do svého výběru třiceti staveb ji zařadila i Marcela Steinbachová, editorka poslední ročenky architektury. Ta svůj výběr postavila na dvojicích staveb, které spolu nějakým způsobem souvisejí a snesou vzájemné porovnání. Kaplička Petra Pelčáka je postavena do dvojice s kostelem sv. Václava v Sazovicích od Marka Štěpána, stavbou o poznání větší a hojně publikovanou. Kaple sv. Vendelína je kaplí rodinnou, vznikla na památku stavebníkova dědečka šikanovaného po komunistickém puči. Stojí v podhůří Oderských vrchů, na polnostech v historickém vlastnictví selského rodu. Stavebník ji postavil svépomocí. Do krajiny je vevázána svou polohou na hřebenu – avšak nikoli na vrcholu – svahu na hraně lesa, zapojením do rytmu třešňové aleje při polní cestě, svou osou hledící na východ na obec Osek a k vrchu Hostýnu. Vůči přírodě vystupuje přesnou geometrií svého těla určenou Le Corbusierovým Modulorem, jeho abstrahující bílou barvou a materialitou betonu šalovaného do kmenů stromů. Vertikální kanelování stavby dané otisky pečlivě řazených kmenů bednění lze vnímat jako motiv zasvěcený přírodě, avšak stejně tak jako základní motiv lidské kultury a odvěký sakrální symbol. Rozeta východní fasády je „zasklena“ čirými a modrými skleněnými „kameny“, odpadem ze sklářských pánví při tavení skla, nazývanými skláři harklos. Kapli uvnitř vymalovala Hana Puchová, sochu vytesal Jiří Středa, zvon odlila zvonařská dílna Tomášková–Dytrychová. Kdo okusil spirituální zážitek uvnitř Le Corbusierovy kaple Ronchamp, nezapočítá, že beton a barevné sklo jsou těmi pravými materiály pro sakrální stavby. Petr Pelčák ve své tvorbě vychází z tradice brněnského funkcionalismu, který vnímá jako symbol sebevědomého svobodného Československa. Zároveň si je vědom nebezpečí či omezení této cesty. Snaží se vytvářet především příjemné velkorysé prostředí. „Moderna není velkorysá,“ řekl mi před časem s tím, že ačkoliv vyrostl ve funkcionalistické vile, jeho snem o bydlení je být v činžovním domě z 19. století.

Kaple sv. Vendelína je sice stavbou drobnou, přesto svým způsobem monumentální. Zároveň je navržena jako příjemné místo pro spočinutí.

Poslední falešná pieta? URL

WEB, Datum: 17.05.2018, Zdroj: a2larm.cz, Autor: Apolena Rychlíková, Návštěvnost: 294 357

Apolena Rychlíková 17. 5. 2018 V neděli se konala pietní akce za oběti romského holokaustu. Snad naposledy na nesprávném místě.

V okolí areálu bývalého koncentračního tábora v Letech panuje vzácně klidná atmosféra. Svítí slunce a štěbetají ptáci. Na místo se pomalu sjíždějí lidé z celé republiky. Rozdíl oproti minulým letům je zřetelný hned od prvního okamžiku: prostor nekontaminuje závan nechutného smradu z prasečáku, který od sedmdesátých let stojí na místě tábora, návštěvníky piety neobtěžují hejna much a z pár set metrů vzdálené výkrmny prasat se neozývají strašlivé prasečí skučení. Vepřín je totiž víc než měsíc ve správě Muzea romské kultury a žádná prasata v něm už nepobývají. „Pro mě to znamená klid na srdci a konec velkého boje“, říká romský aktivista Jozef Miker se spokojeným výrazem ve tváři. „Byla to dlouhá práce, především Čenka Růžičky, ale i mnoha organizací, a já opravdu cítím konečně mír. Stát ukázal, že si i Romů váží.“

Památka holokaustu, která nestojí za návštěvu

Nepřítomnost nejvýše postavených českých politiků a političek ale ukazuje, že romský holokaust je u nás stále okrajové téma. Účast sice přislíbila alespoň ministryně obrany Karla Šlechtová, nakonec se však z akce

omluvila. A tak je mezi přítomnými pouze několik ministrů předchozí, Sobotkovy vlády – Jiří Dienstbier, Daniel Herman a Robert Pelikán. Ostatní, včetně prezidenta, poslali místo sebe jen věnce. „Vadí mi, že hned první z věnců, které se k památníku mají položit, je ten od Zemana,“ glosuje situaci Miroslav Brož z organizace Konexe. Právě on přispěl svými aktivitami vekou měrou k tomu, že vláda nakonec odkup prasečáku vyjednala. Spolu s českými i mezinárodními aktivisty pořádal poslední roky pravidelnou blokádu vepřína v Letech. „Zeman xenofobii v Čechách přizívuje“, dodává Brož poněkud znechuceně.

Na místě, kde byli za české protektorátní účasti vražděni Romové, to letos poprvé nepůsobilo jako uprostřed obří kopy hnoje. I přesto v případě letského koncentráku pořád něco smrdí.

Čeští vrcholní politici se vzpomínky sice neúčastní, zato řada zahraničních hostů ano. S projevy vystoupili velvyslanci Spojených států, Německa nebo Francie. Všichni akcentují vedle nutnosti zajistit Romům a Romkám důstojné místo památky holokaustu také změnu společenského řádu, který z Romů stále dělá občany druhé kategorie. Varují před diskriminací ve školství, na pracovním trhu, poukazují na každodenní rasismus v Česku a nerovné sociální podmínky, které Romům znemožňují normálně žít. Jeden z nejpřesnějších projevů pronáší Roman Kwiatkowski, ředitel Společenství polských Romů. „Hlavní problém se nejmenuje rasismus nebo xenofobie. Jmenuje se nacionalismus,“ hřímá a upozorňuje na jeho návrat do Evropy.

Celou pietní akci moderoval Čeněk Růžička. Muž, který se od roku 1997 vytrvale a tvrdohlavě snažil o to, aby se česká společnost s romským holokaustem a vlastním podílem na něm vyrovnala. „Až do roku 1997 jsem o tom, že na tomto místě zahynula moje sestřička ve věku čtyř měsíců a stejně tak tu přišel o život i můj děda, ani nevěděl,“ připomněl Růžička ve svém úvodním projevu. Jeho matka, která byla v táboře vězňena, to před ním tajila. Uplynulých dvacet let Růžička vyjednával s politiky, seznamoval veřejnost s rozsahem romského holokaustu a žádal vykoupení prasečáku. Dnes, po dvou dekádách, jeho snaha dosáhla úspěšného konce. „Začíná nová etapa, ve které musíme rozhodnout, jakou podobu bude mít Památník romského holokaustu,“ dodává. Závěrem také ocenil ty politiky, kteří mají na odkupu největší podíl – Dienstbiera a Hermana a spolu s nimi další lidi, kteří se o nápravu situace zasloužili.

Konečně za branami

Když se skupina lidí po skončení projevů přesune k bývalému prasečáku, radostné pocity vrcholí. Někteří lidé neváhají a rovnou přelézají plot i s ostatním drátem. Další se do areálu hrnou hlavním vchodem. „Takhle daleko jsem ještě nikdy nebyl,“ říká Brož a vzpomíná, jak se během blokády vepřína dostal jen jednou za jeho brány. „Zvládl jsem ujít asi tak tři metry, než nás vyvedli,“ směje se. Teď je tu i on poprvé legálně.

Muzeum romské kultury se momentálně snaží o participativní plánování památníku. Je to úkol extrémně náročný a bude důležité správně nastavit jeho parametry. Mimoto ale čeká muzeum spousta další práce: „Provádíme archeologický průzkum, který by měl být ukončen do konce června 2018, poté chceme stanovit kritéria veřejné výtvarně-architektonické soutěže i budoucí podobu místa, taktéž soutěž na demolici vepřína a koncem května nás čeká cesta do Norska na obhlídku zdejších památníků,“ uvádí Jana Horváthová, ředitelka Muzea romské kultury. Už první výzkumy, které se během minulých let odehrávaly za plotem prasečáku, na blízké louce, potvrdily, že koncentrační tábor Lety se z velké části nacházel na území vepřína. „Našli jsme tu hodně hmotných věcí – korálky, náušnice nebo i zrcátko,“ ukazuje archeolog Pavel Vařecha na louku, která byla sice součástí areálu, ale zůstala nezastavěná.

Tábor v Letech měl neobvyklý půdorys: velký obdélník a trojúhelník. Vězni v něm bydleli odděleně, ženy nemohly být se svými dětmi a muži byli také separovaní. Archeologický průzkum území pokračuje momentálně i v místech, kde stojí bývalá výkrmna prasat. Aby mohl postupovat dál, musí být strženy budovy, které se na místě momentálně nacházejí. „Náš neoptimističtější odhad, co se týká demolice, je prosinec tohoto roku. Ale ruku v ruce s tím by měla jít architektonická soutěž. Podle názoru většiny lidí musí obě věci probíhat v součinnosti, abychom věděli, pro co to demolujeme. Aby ten základ byl rovnou nachystaný pro stavbu,“ říká vedoucí památníku Luděk Strašák.

Odvaha vyrovnat se s vlastní minulostí

„Na mě to působí strašným dojmem. Říkám si, kde v sobě můj děda vzal tu sílu – nechat tady celou rodinu, pro kterou se chtěl vrátit a uprchnout,“ rozhlíží se po areálu Zdeněk Serinek, vnuk nejslavnějšího romského partyzána Josefa Serinka, jednoho z mála lidí, kteří dokázali uniknout z Let. „Asi to tady bylo strašné, drsné. To, co popisoval ve svých pamětech, čeho byl svědkem, to je otřesné.“ Josef Serinek popsal hrůzy letského

koncentráku v šedesátých letech historiku Janu Tesařovi a jeho svědectví je právě dnes pro chápání charakteru tábora extrémně důležité. „Já doufám, že se to tady konečně změní. K něčemu lepšímu, smysluplnějšímu,“ dodává Zdeněk Serinek.

Fakt, že se po tolika letech podařilo vyjednat odkup vepřína, je pro vyrovnání se s vlastní československou historií klíčový. A to nejen pro Romy. Byli jsme to my Češi, kdo se v období protektorátu podílel na týrání a vraždění Romů a Sintů. Jsme to my, kdo dodnes odmítá převzít odpovědnost za to, co se Romům a Sintům dělo. „Všichni se musíme dozvědět pravdu, nezkrácenou a nepokroucenou,“ nabádá Zdeněk Serinek. „To, že tu z vlastní vůle působili čeští dozorcí, je nehorší dědictví tohoto místa. Nevím, proč to dělali, možná, že se někteří chtěli zviditelnit a zlepšit své postavení v očích Protektorátu.“

Půjde-li všechno podle plánů, je možné, že za rok se pieta bude konat na místě, kde koncentrační tábor Lety opravdu stál. Už letošek znamenal pro všechny zúčastněné velkou změnu. Na místě, kde byli za české protektorátní účasti vražděni Romové, to poprvé nepůsobil jako uprostřed obří kopy hnoje. I přesto v případě letského koncentráku pořád něco smrdí. Je to neochota nejvyšší české politické reprezentace vzít odpovědnost za české zločiny z nenávisti vážně a svou jasně deklarovanou účastí na uctění památky obětí romského holokaustu jít zbytku společnosti příkladem. Je to totiž i tento laxní a přezíravý přístup, co v celé české veřejnosti utvrzuje dojem, že když v Letech a Hodoníně u Kunštátu umírali naší vinou Romové, o nic vlastně nešlo. Autorka je redaktorka Alarmu.

Ranní úvaha Michala Dočekala: Most [URL](#)

WEB, Datum: 17.05.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Autor: Tomáš Vodňanský, Návštěvnost: 2 643 856

Hlavní město Praha zbourá Libeňský most. Rozhodnutí Rady města musí ještě schválit zastupitelstvo.

Ale vzhledem k rozložení sil - demolici podporuje jak primátorka Krnáčová, tak její náměstek Dolínek - je osud mostu zpečetěn.

Kolem letošních Velikonoc, které jsou v Česku opět spíš pohanskou slavností než největšími křesťanskými svátky, rozhořel se spor o Ježíše Krista a jeho zobrazení na divadle.

Je jasné, že se Praha nesmí stát skanzenem a že staré a nevyhovující musí ustoupit novému a lepšímu - konec konců starý Juditin most byl nahrazen mostem Karlovým a nikdo si nestěžuje.

Další fakt je, že Libeňský most není v dobrém stavu. Tomu se sice nelze divit, když nebyl během své devadesátileté existence zásadně opravován, ale počítejme: prvních dvacet let to nebylo potřeba, pak přišli k moci komunisté. Ti se o celou zemi starali devastujícím způsobem, Libeňský most nevyjímaje, ale podivné je, že současný režim pro most za posledních 30 let neudělal nic - až teď: most půjde na porážku, k antouškovi, do ka?lérky.

I to by se dalo pochopit, pokud by místo díla architekta Pavla Janáka vyrostl mezi Holešovicemi a Libní most od Santiaga Calatravy, architekta, který stavěl mosty v Jeruzalémě, Dublinu či Benátkách, nebo kdyby byla pozvána Eva Jiříčná, kdybychom chtěli oslovit světovou architektku českého původu. Anebo kdyby byla vypsána soutěž a o budoucí podobu mostu by svedli boj architekti domácí i zahraniční.

Toto je příběh o znovuzrození. Není sice tak velký a slavný jako vánoční příběh o narození, ale svým drobným způsobem se do předvánočního období hodí.

To se však nestane - slavné osobnosti osloveny nebyly, architektonická soutěž vypsána nebude, zhotoven bude most dálničního typu. Účelová inženýrská stavba.

Architektura vyjadřuje ducha doby, je její materializovanou metaforou: katedrály i paneláky, paláce i dřevěnice vypovídají o svých současnicích, jejich době, vizích i limitech. Naše doba, alespoň zde v Praze, má vize omezené a limity dané: architekturu nepotřebujeme, postačí nám silnice přes řeku.

Primátorka žádá, aby se k problému přistupovalo bez emocí. Dalo by se namítnout, že krása, atmosféra místa tzv. genius loci jsou kategorie spíše emocionální než exaktní a že právě kvůli nim jezdí do Prahy denně tisíce turistů. Jezdí sem navzdory pitomé dopravě z letiště, navzdory přetrvávajícímu banditismu některých taxikářů i navzdory okrádání v podvodných směnárnách.

Můj přítel - malíř a sochař Jiří Sozanský - je člověk vnitřně laskavý a má rád humor.

S těmito negativními jevy, které zneprůjemňují život nejen turistům, magistrát prý nic dělat nemůže. Rozum i cit

se tomu vzpírá uvěřit, ale co naplat - tak praví otcové města. Ale sem tam je potřeba něco dělat a tak rozhodne přísně racionální primátorka, a tým jí podřízených diamantových mozků, o zbourání Libeňského most. Takže bez emocí: magistrát uvádí, že oprava mostu i stavba nového by vyšly na přibližně stejné peníze. Stávající most je dílem architekta Pavla Janáka, jednoho ze tří zakladatelů moderní české architektury. Kotěra, Gočár, Janák to je nezpochybnitelné trojhvězdi a dílo každého z nich má svou trvalou hodnotu (i když asi ne pro každého).

Pavel Janák byl spoluvůdce unikátního architektonického kubismu - jděte se podívat do muzea v Gočárově domě U černé Marky Boží na jeho kubistický nábytek a užité umění, - posléze Janák tvořil v tzv. národním stylu či chcete-li rondokubismu - palác Adria například a nakonec se z něj stal brilantní funkcionalistický architekt, o čemž svědčí komplex vil na Babě. V závěru své kariery pak byl hlavním architektem pražského Hradu. Libeňský most vytvořil Janák k desátému výročí vzniku Československa a ke stoletému výročí má být most zbourán. Tolik fakta. Emoce stranou.

Navštívil jsem v létě v Jihočeské galerii Mikoláše Alše v Bechyni výstavu Zahradní architektura první republiky. Obec Hlásná Třebaň, kterou spojuje s nádražím v Zadní Třebani pěší lávka přes řeku Berounku, čelí nutnosti zásadní rekonstrukce tohoto mostku. Obecní ouřadové v Třebani sezvali místní venkovské strejce a tety do Sokolovny, vyslechli jejich připomínky a náměty k budoucí podobě lávky, ty pak zapracovali do zadání projektu a vypsalí architektonickou soutěž.

Na to by se dali říci slovy civilního strážníka Brettschneidera: vy máte ale nějaká divná přirovnání, pane Švejku! A já bych mohl opáčit slovy hlavního hrdiny: Bůh mne chraň, abych já chtěl někoho k někomu přirovnávat. Pan hostinský mne zná! Ale pak bych se ocitl v pokušení použít slova zmíněného hostinského Palivce, známého sprostáka: Stojí to věchno za...!

Ale to já neudělám, snažím se chovat slušně, chodím po Praze, sbírám odpadky, které odhodili nepořádníci a s každým shýbnutím si vzpomenu na velikou moudrost pražské radnice a klaním se jí. Jinými slovy: Má poklona, šmytec a adié, více si řekneme na podzim.

Hradec Králové odložil tendr na stadion, stále řeší projekt [URL](#)

WEB, Datum: 17.05.2018, Zdroj: vz24.cz +1, Návštěvnost: 12 530

Obsahové duplicity: 16.05.2018 - eurofotbal.cz [URL](#)

Hradec Králové - Rada města Hradce Králové odložila schválení podmínek výběrového řízení na stavbu nové fotbalové arény v Malšovicích za půl miliardy korun. Projekční firma ještě musí upřesnit některé položky ve výkazu výměr, aby korespondovaly s prováděcí dokumentací. Za zpožděné dodání projektové dokumentace město po projekční firmě uplatňuje penále kolem jednoho milionu korun. ČTK to dnes řekl představitel města.

Pokud se projektantům podaří dát položky výkazu výměr do pořádku, mohla by o tendru na stavbu rozhodnout rada města na mimořádném zasedání tak, aby celou záležitost mohli projednat zastupitelé na zasedání 29. května. "Pokud by se to nestihlo, měli by věc projednat zastupitelé na červnovém zasedání," řekl náměstek primátora pro investice Jindřich Vedlich. Dosavadní zdržení činí podle něj jeden měsíc, protože původně se počítalo, že zastupitelé tendr projednají již v dubnu.

Město zatím nemá jasno, v jakém rozsahu zakázku vypíše. Podle Vedlicha jsou ve hře tři varianty. První možností je pouze výstavba nové západní tribuny, druhou výstavba tribuny s jednou boční tribunou a třetí možností je tribuna se dvěma bočními tribunami za oběma brankami. Stavět by se mohlo začít letos na podzim. Podle primátora Zdeňka Finka (HDK) bude zvolené řešení odvislé od finančních možností města. Náklady na západní tribunu se odhadují na 284 milionů korun včetně DPH a každá boční tribuna by mohla stát asi 80 milionů korun bez DPH. Vedlich nevedl, kterou variantu bude radě města a zastupitelům navrhopvat. "Ještě bych to rád projednal ve vedení města," řekl.

Nový stadion s kapacitou téměř 10.000 sedících diváků vyroste na místě nevyhovujícího Všesportovního stadionu z roku 1960. V hlavní západní tribuně by mělo být zázemí pro klub, hráče, fanoušky a novináře. Stadion by měl splňovat parametry pro mezinárodní utkání nejvyšší kategorie. Zachováno u nového stadionu zůstane i typické osvětlení hrací plochy čtyřmi takzvanými lízátky, i když v modernizované podobě. Na stadionu má

zázemí druholigový klub FC Hradec Králové.

Loni na podzim ze západní tribuny zmizela střecha, sedačky, komentátorské stanoviště a beton na povrchu pískového valu. Kapacita stadionu bez západní tribuny klesla ze 7000 na 4500 diváků.

Obce a architekti se opět mohou hlásit do soutěže Architekt obci [URL](#)

WEB, Datum: 17.05.2018, Zdroj: moderniobec.cz +1, Návštěvnost: 22 704

Obsahové duplicity: 15.05.2018 - businessinfo.cz [URL](#)

Soutěž Architekt obci, která oceňuje spolupráci mezi architekty a samosprávou, vstoupila 10. května do druhého ročníku.

Tato podkategorie soutěže Architekt roku si klade si za cíl ocenit dlouholetou spolupráci mezi architektem a samosprávou, kdy je hodnocena kvalita architektonického či urbanistického řešení, jeho udržitelnost, výběr a koncepce místa, vzájemná spolupráce, komunikace s místními obyvateli a v neposlední řadě přínos pro kvalitu života obyvatel. Vypisovateli soutěže Architekt obci jsou Svaz měst a obcí ČR, Ministerstvo pro místní rozvoj a časopis Moderní obec, jež se rozhodli společně namotivovat architekty i samosprávu k dlouhodobější a koncepčnější spolupráci při utváření veřejného prostoru obcí a měst.

Podle Svazu měst a obcí ČR je spolupráce mezi architektem a samosprávou základem pro tvorbu kvalitních veřejných prostranství, která utvářejí atmosféru měst a obcí. Ve větších městech má na starosti koncept změn městský architekt, který dbá především na udržení vize rozsáhlé přestavby a to napříč politickým spektrem, mnohdy i po několik volebních období.

„Dlouhodobá spolupráce mezi architektem a samosprávou je to, co je zásadní pro přestavbu měst a obcí ve funkční sídla, kde se lidem dobře žije. Ukázkovým příkladem povedených změn a rekonstrukcí je město Litomyšl, které má od devadesátých let ve svých službách městskou architektku Zdeňku Vydrovou, jež minulý ročník soutěže Architekt obci vyhrála,“ říká předseda Svazu měst a obcí ČR a starosta Kyjova František Lukl a dodává: „Udržet koncepci stavebních úprav, které trvají mnohdy několik let, není jednoduché, zvláště když v investicích města hrají roli i politické preference. Z toho důvodu jsme také spoluvypisovateli této soutěže, která je apolitická, zaměřující se na podporu spolupráce architekta se samosprávou, tedy tandem profesionál a zástupce města.“

Stejného názoru je také Ministerstvo pro místní rozvoj, které výstavbu v městech a obcích podporuje, stejně jako roli městského architekta. „Považuji za nezbytné, aby mezi architektem a samosprávou fungovala dobrá a především kontinuální komunikace a spolupráce při plánování, jakým směrem se bude rozvoj města v budoucnu ubírat. Architektonická tvář měst a obcí je totiž jejich velmi důležitým znakem. Věřím proto, že i naše soutěž přispěje k podpoře koncepce rozvoje měst a efektivních investic do jejich zvelebování,“ konstatuje ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová.

Časopis Moderní obec, který se věnuje obcím a městům, pravidelně fundovaně informuje o veškerém dění ve městech a obcích a napomáhá rozvoji samosprávy sdílením příkladů dobré praxe, jež mají v měsíčníku své místo, si od vypsání soutěže slibuje především změnu v přístupu k investicím v městech a obcích.

Šéfredaktor Moderní obce Ivan Ryšavý podporu soutěže vysvětluje: „Poté, co si většina měst a obcí doladila základní infrastrukturu a začala se důsledněji věnovat i zlepšování svého veřejného prostoru, přichází na řadu další fáze. Stále více radnic si totiž uvědomuje, že jako veřejným investorům se jim v tomto úsilí vyplatí cílevědomě a soustavně spolupracovat s architekty, kteří mohou do utváření veřejného prostoru v obcích a městech vnést nové pohledy a kvalitní architektonická či urbanistická řešení. Proto naše redakce podporuje soutěž Architekt obci, která vyzvedává nejlepší příklady této spolupráce na místní úrovni a může jimi inspirovat další sídla.“

Obce mohou své přihlášky zasílat do 10. června 2018 na adresu Svazu měst a obcí ČR, či v digitální podobě na email tuzilova@smocr.cz. Tříkolové hodnocení nezávislou porotou proběhne do konce června 2018 a vítězové soutěže Architekt obci budou společně s vítězi soutěže Architekt roku, kterou vypisuje společnost ABF, a. s., vyhlášeni 11. září 2018 v Centru architektury a městského plánování v Praze.

/zr/

Odborníci o Metropolitním plánu: Špičková práce? Nebo manuál, který umožní Prahu

maximálně vytěžit? URL

WEB, Datum: 17.05.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Autor: Petra Krejčí, Návštěvnost: 2 643 856

V červnu vstoupí do fáze projednávání nový pražský Metropolitní plán, který určuje zástavbu v hlavním městě. Své připomínky bude moci podávat i veřejnost. Návrh je podle některých městských částí nekonkrétní. Některé radnice mu vyčítají taky nedostatečnou ochranu zelených ploch a údajně nevyváženou výškovou regulaci zástavby. Co si o vznikajícím plánu myslí odborníci a jak ho interpretuje samotný Institut plánová a rozvoje?

Ondřej Boháč, Institut plánování a rozvoje: „Metropolitní plán se snaží chránit charakter čtvrtí“

Nový metropolitní plán je revoluční svojí metodikou. Tím, jak se snaží vnímat město. Stávající územní plány, jak je známe z posledních let, se soustředí hlavně na funkci. Tedy jestli se má v dané lokalitě bydlet, jestli tam má být nějaká vybavenost, případně výroba. Metropolitní plán se ale navíc snaží postihnout a chránit charakter jednotlivých čtvrtí.

Nyní běží společné jednání. V horizontu několika let bude následovat veřejné projednání. V tom současném jednání je nutné primárně dojednat návrh plánu s orgány státní správy a s městskými částmi. I v tomto bodě se ale může zapojit taky veřejnost. Může podávat připomínky nebo námitky. Lhůta, od kdy je mohou lidé podávat, začíná 27. června a končí 26. července. Vše musí jít úřední formou přes podatelnu.

Václav Orcígr, Arnika: „Plán umožňuje město maximálně vytěžit“

Jako hlavní problém vnímám, že metropolitní plán je urbanistickou vizí jednoho architekta. Plán představuje nějakou neoliberalní představu toho, jak se má město rozvíjet, to znamená investovat do městského prostoru s možností jeho maximálního vytěžení. Jednou z jeho klíčových vizí je rozvolnění výstavby. Podle IPR je v Praze nutné mnohem víc stavět, aby bylo dostupné bydlení. To je pravda jenom částečně, protože důvodů proč v Praze rostou ceny bydlení je celá řada a zablokovaná výstavba je jen jedním z nich. Řešení rozhodně nevidím v tom, že by se měla rozvolnit regulace. Naopak metropolitní plán, nebo jakýkoli územní plán, by měl jasně stanovit, co kde smí a nesmí stát a za jakých podmínek. Metropolitní plán je postaven na poměrně vágních formulacích a pro stavební úřady bude velmi obtížné podle něj rozhodovat. Pro Arniku je zásadní problém hlavně vymezení zastavitelnosti. Plán stanovuje velké množství zelených ploch, které jsou dosud vedeny jako nezastavitelné, jako zastavitelná území. Má pro to vlastní regulativy, na základě kterých IPR tvrdí, že zeleň ochrání, nicméně nové formulace v plánu stojí mimo současnou legislativu. V budoucnu se tak může stát, že i velmi drobná změna v územním plánu může některé zelené plochy ohrožit.

Další problém je vymezení veřejné vybavenosti. Vize autora plánu architekta Romana Kouckého je, že město se funkčně zreguluje samo, že je důležité stanovit urbanistickou koncepci, ale kde budou stát třeba školy, školky, nemocnice, to už tak důležité není, to má vyplynout z nějakého přirozeného rozvoje města. A to je podle nás paradoxní tvrzení. Volný trh vymezení ploch veřejné vybavenosti nezajistí, to musí ovlivnit jasně stanovená regulace, která metropolitnímu plánu chybí.

Yvette Vašourková, Centrum pro středoevropskou architekturu: „Odborníkům se podařilo plán zjednodušit“

Připravovaný Metropolitní plán je pro mě spíš pozitivní. Prvním bodem je fakt, že plán jasně definuje hranice Prahy. Nechce, aby se Praha rozrůstala do nekonečného prostoru. Je z toho patrné, že je tu tendence zastavovat město intenzivně zevnitř. Druhým důležitým bodem je to, že se týmu Institutu plánování a rozvoje podařilo zjednodušit samotný plán – například nepracovat s mnoha kategoriemi, jako to bylo před tím. Třetím bodem je fakt, že se Metropolitní plán snaží pracovat s identitami míst. Definuje jednotlivé pražské lokality, u nichž by si nová výstavba měla zachovat původní charakter. To je pro mě upřímně největší přínos Metropolitního plánu.

Jan Jehlík, Fakulta architektury ČVUT: „Podle cizích expertů je Metropolitní plán špičkový“

Metropolitní plán, protože je to územní plán celku, samozřejmě musí preferovat klíčové informace a ty tam obsaženy jsou. Obrovský pokrok je v informaci o zastavitelném území. Plán preferuje nerozšiřovat město do šířky, stavět v rezervách, stavět ho dovnitř, protože Praha je jedno z nejdříve osídlených měst v Evropě, což má

dopady na sociální a ekonomické sféry. Plán se soustředí na to, co je ve městě důležité – na veřejný prostor, na klíčové osy města, vztah k centru a tak dále. Město organizuje v měřítku, které není mnoha lidem úplně vlastní, protože je to vysoká abstrakce. Řeknu-li to jednoduše, tak když se dívám na plán milionového města, tak tam nevidím domy, ale jsem povinen tam vidět klíčové informace.

Plán se velmi dobře stará o výškovou zástavbu a o určitá pravidla, která by měla platit, aniž by se musela zítra měnit a ztratila se v mnoha stovkách a tisících drobných změn, jako se to dělo ve stávajícím plánu. Jedna věc, na kterou se trochu zapomíná, je, že metropolitní plán má v sobě zakomponovanou potřebu a nutnost podrobnějších plánů. V metropolitním plánu jde o podstatné věci, které tam jsou výborně zpracovány a je i cizími experty hodnocen jako špičkový.

Luděk Sýkora, Přírodovědecká fakulta UK: „Plán krajiny před suburbanizací nezachrání“

Plán přináší především plánování kompozice města, tedy něco, co jsme tu dosud neměli – jak vypadá uliční síť, jaká jsou veřejná prostranství, parky, náměstí, jaká je struktura jednotlivých čtvrtí nebo výška zástavby.

Zapomíná ale na spoustu jiných věcí, která jsme doposud v územním plánování považovali za zásadní. To, kde bydlíme, kde naše děti chodí do škol, kde nakupujeme, jak jsou místa bydlení, pracovišť, služeb a rekreace propojená. Plán úplně zapomíná na základní bilanci bydlení a dalších funkcí města. Zcela v něm postrádám vizi toho, jak má Praha vypadat v budoucnosti.

Předpokládá, že Praha poroste populačně, říká ale, že zamezí rozrůstání Prahy do krajiny tím, že podstatná část nové výstavby bude lokalizovaná v centrální části města, na brownfieldech, na dosud nevyužitých místech. To je naprosto správný směr, kterým by ale šel každý územní plán. Říká, že zamezí rozpínání tak, že nebude poskytovat žádné plochy k zastavení ve vnějších částech Prahy. Vnější části ale tvoří polovinu rozlohy města.

Tyto oblasti se v posledních letech nejvíc rozvíjely a žije v nich podstatná část populace. Plán je přitom zcela zanedbává. Když je budeme pojímat jako vesnice obklopené přírodním prostředím a nezastavitelnými plochami, tak kde lidé najdou pozemky pro výstavbu? Za hranicí Prahy! Za posledních 20 let populace nejvíc vzrostla právě v okolí Prahy. A my teď tu nabídku pozemků, které by mohla Praha nabídnout oproti Středočeskému kraji, ještě zmenšíme. Obávám se, že kvůli striktní regulaci ve vnějších částech a zacílením plánu jen na centrum města značná část lidí, kteří by potenciálně bydleli v Praze, bude radši žít za její hranicí. Metropolitní plán místo toho aby zachránil krajinu před suburbanizací, ji naopak velmi podpoří.

Vratislav Filler, Auto*mat: „S tím, že by se víc jezdilo na kole, plán nepočítá“

V oblasti dopravy je Metropolitní plán velice konzervativní, předpokládá vývoj v závislosti na počtu obyvatel, ale nepředpokládá změnu dopravního chování vzhledem k udržitelnějším způsobům dopravy. V tom je zřejmě v rozporu se strategickým plánem. Stavby pro automobilovou dopravu jsou detailně navrženy a zorganizované, drtivá většina z nich je v plánu vedena jako veřejně prospěšné stavby. Co se týče staveb veřejné dopravy, tak železnice je vyřešená dobře, u tramvajových tratí je plán málo ambiciózní. Spousta záměrů, které by byly žádoucí aspoň v podobě územní rezervy, tam není a ty které tam jsou, nemají statut veřejně prospěšné stavby, takže není zajištěna jejich budoucí realizace.

Ve vnitřní části města se počítá se zintenzivněním využívání, a protože plán nesměruje k udržitelnější dopravě, tak vyžaduje výstavbu různých zkratk, spojek, mostů pro auta a dalších staveb, které jsou částečně sporné a ve vnitřním městě zbytečné. V oblasti bezmotorové dopravy je v plánu definovaná plošná prostupnost území, ale není dobře provázána pěší a cyklistická doprava, je to v mnoha případech nejasné. Co se týče schématu cyklodopravy, tak je velice řídké, z našeho pohledu nedostačující. Většina záměrů pro bezmotorovou dopravu navíc také není považovaná za veřejně prospěšnou stavbu.

Vize jednoho architekta, která Prahu připraví na budoucnost? Nebo ji vytěží? Poslechněte si názory oslovených odborníků!

Kdo opraví spodní část Václavského náměstí za 250 milionů: Praha vypíše tendr [URL](#)

[WEB](#), Datum: 17.05.2018, Zdroj: euro.cz, Autor: Návrh Cigler-Marani, Návštěvnost: 1 282 185

Pražský magistrát vypíše zakázku na opravu spodní části Václavského náměstí. Předpokládaná hodnota tendru je 250 milionů korun. Rozhodli o tom dnes pražští zastupitelé. Město nyní bude hledat firmu, která práce provede.

Město chce postupovat podle návrhu, který před více než 10 lety vytvořila, a vyhrála s ním výběrové řízení, architektonická kancelář Cigler-Marani. Městský soud v Praze letos zrušil rozhodnutí magistrátu, které opravu umožňovalo. Podle vedení města rozhodnutí nemá odkladný účinek platnosti stavebního povolení. Pražští radní letos v březnu prohlásili náměstí za mimořádné území a získalo stavební povolení. „Je nutná úprava kolektorů, zeleně. Revitalizace bude mít vliv na rozvoj lokality. Je nutné schválit záměr veřejné zakázky,“ řekla primátorka Adriana Krnáčová (ANO).

Prostor pro pěší má být při opravě rozšířen. Na náměstí budou moci vjíždět pouze automobily s povolením. Vjezdy do budov zůstanou zachovány. Přibudou například pítka a také základna pro umístování vánočního stromu. Veškerá zeleň bude zavlažována pomocí automatického systému.

Návrh Cigler-Marani Architects:

Dalších 6 fotografií

Střední pruh náměstí má fungovat jako volný prostor, který může být využíván pro pořádání kulturních či sportovních akcí. „Zároveň představuje prostorovou rezervu pro případné zavedení tramvajové trasy,“ píše se v dokumentu, který schválili zastupitelé.

Praha má letos v rozpočtu na opravu 82 milionů, z nichž bylo dosud vyčerpáno 121 tisíc korun. Další peníze vezme město z rozpočtu určeného na opravu Vínohradské ulice, kterou město letos nestihne.

Po dokončení oprav, které by měly zabrat zhruba dva roky, chce magistrát rekonstruovat i horní část náměstí.

Základem by měla být opět studie kanceláře Cigler-Marani Architects, která navrhla proměnu celého náměstí.

Samotným úpravám nicméně musí předcházet vznik nového kolektoru za zhruba 800 milionů korun.

Václavské náměstí je dlouhé 682 metrů a přibližně 60 metrů široké. Původně se jmenovalo Koňský trh a bylo zřízeno dekretem Karla IV. V 19. století bylo nejprve přejmenováno na Svatováclavské náměstí, posléze na Václavské.

Praha 1 udělá studii podzemních garáží na Malostranském náměstí, od magistrátu dostane miliony [URL](#)

[WEB](#), Datum: 17.05.2018, Zdroj: eurozpravy.cz +1, Návštěvnost: 3 573 033

Obsahové duplicity: 19.05.2018 - estav.cz [URL](#)

Praha - Praha 1 dostane od magistrátu osm milionů korun na vytvoření studie možné stavby podzemních garáží na Malostranském náměstí. Přidělení dotace dnes schválili pražští zastupitelé. Cílem je zjistit, zda a v jakém rozsahu lze případně garáže vybudovat.

Vystavět podzemní garáže na náměstí navrhlo vedení městské části. Praha v minulosti zrušila povrchové parkoviště ve spodní části náměstí a chystá jeho rekonstrukci.

Na kolik přesně studie vyjde a kdy bude hotova, není zatím jasné. Pokud bude levnější než zmíněných osm milionů korun, zbylé peníze Praha 1 magistrátu vrátí. Náměstek primátorky Petr Dolínek (ČSSD) v týdnu řekl, že by v případě výstavby měly garáže sloužit pouze obyvatelům Prahy 1.

Praha je politicky ochromena? Udženija vystartovala po Krnáčové

Server Echo24.cz upozornil, že studii na svém facebooku kritizuje architekt Petr Kučera. Za osm milionů korun by podle něj šla pořídit rovnou realizační dokumentace případných garáží. "Chtěl bych vidět zadání studie, která má stát 8,000.000 Kč, její výsledek je prakticky jasný a smysl pochybný. Též by mě zajímalo, kdo tu studii bude dělat. Mám pocit, že vedení městské části rozdává před volbami dárečky. Stejně jako v případě nesmyslné studie na tzv. Zlaté vejce na konci Revoluční ulice," napsal Kučera.

Rekonstrukce Malostranského náměstí začne v polovině letošního roku archeologickým průzkumem a opravou tramvajových kolejí, což bude znamenat omezení dopravy. Práce následně potrvají do konce příštího roku.

Všechna potřebná povolení by magistrát chtěl mít do konce května.

This is a modal window.

Město bude vycházet z projektu, který nyní dokončují architekti Martin Hájek, Václav Hájek a Petr Horský. Ti v roce 2014 zvítězili v architektonické soutěži. Podle jejich návrhu má být na náměstí méně parkovacích míst a

naopak více posezení. Vniknout má i fontána a celé prostranství se má sjednotit. V roce 2016 město na náměstí zrušilo parkoviště a pokoušelo se tam pořádat kulturní akce, ale bez většího zájmu veřejnosti.

Libeňský most dostal oddechový čas, jeho osud prověří ministr kultury [URL](#)

WEB, Datum: 16.05.2018, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Marek Pokorný, Návštěvnost: 5 397 490

Pražské zastupitelstvo odloží jednání o osudu Libeňského mostu. Ministr kultury Ilja Šmíd na popud své rozkladové komise zvažuje, že zruší rozhodnutí o neprohlášení mostu kulturní památkou. Náměstek primátorky Petr Dolínek prosazuje zbourání mostu s odkazem na experty ze své technické rady. Jenže se obklopil pouze těmi, kdo zbourání už dlouhodobě podporují.

Rozhodnutí o osudu Libeňského mostu v Praze se odsouvá. Ministr kultury Ilja Šmíd (za ANO) oznámil, že zvažuje znovu otevřít debatu o jeho prohlášení za kulturní památku. A pražští radní vyřadili debatu o budoucnosti mostu ze čtvrtého jednání zastupitelstva. Podle původního návrhu se přitom mělo řešit jeho zbourání.

Jde o další z obrátů, které spory okolo zchátralého mostu přes Vltavu provází. Ještě před dvěma lety zastupitelé odhlasovali, že se má stavba opravit. Teď ho navrhuje náměstek primátorky Petr Dolínek (ČSSD) zbourat. 9 expertů navrhlo ministerstvu kultury v únoru 2018, ať neprohláší Libeňský most kulturní památkou. Stejná skupina se pak stala členy technické rady náměstka Petra Dolínka a radí s řešením mostu.

Počátkem letošního února se devět stavebních expertů v čele s místopředsedou České betonářské společnosti Janem Vítkem obrátilo na ministerstvo kultury s výzvou, aby most neprohlášovalo kulturní památkou. Dramaticky přitom popsali havarijný stav mostu.

"Nešťastné prohlášení památkou by zakonzervovalo současný stav," stojí v prohlášení, podle něhož by se situace měla řešit stavbou "nového a účelného mostu, odpovídajícího 21. století". Ministerstvo nakonec prohlášení mostu za kulturní památku odmítlo.

Dolínek o dva měsíce později prosadil na jednání zastupitelstva návrh na zbourání mostu. Zaštil se přitom zprávou technické rady, kterou kvůli tomu koncem února vytvořil. Podle ní je jedinou smysluplnou a technicky možnou variantou stavba nového mostu.

? 1928

Most byl otevřen k 10. výročí vzniku Československé republiky, nahradil předchozí dřevěnou stavbu. Dlouhý je 780 metrů. Vyprojektoval jej architekt Pavel Janák ve stylu označovaném jako avantgardní funkcionalismus či kubismus.

? 2004

Technická správa komunikací začala chystat rekonstrukci, změnil se kvůli tomu územní plán. Ministerstvo kultury odmítlo návrh na prohlášení kulturní památkou s tím, že převažuje dopravní význam a rekonstrukce by porušila původní podobu.

? 2013

Rada města rozhodla, že se postaví nový most, o pět metrů širší, a odsouhlasila cenu 1,9 miliardy korun. Vypsala i výběrové řízení, ale proběhlo jen první kolo, kdy se vybralo několik finalistů.

? 2016

Začalo nové řízení o prohlášení památkou, zastupitelstvo znovu rozhodlo o tom, že se má most opravit.

? 2018, leden

Technická správa na pokyn města most uzavřela, než se vyztuží oblouk, který je v kritickém stavu.

? 2018, duben

Rada rozhodla o zbourání mostu. Potvrdit ho má zastupitelstvo, které ale jednání odsouvá.

Radu tvoří stejných devět lidí, kteří v únoru podepsali výzvu ministerstvu kultury. Ustavena byla až několik týdnů poté, co její členové zmíněný dopis poslali. Dolínek prohlašuje, že při skládání rady byly rozhodující znalosti vytipovaných členů, a ne to, jaký mají názor na osud mostu. "Vybíral jsem je pro jejich lidskou a profesní odbornost," uvádí Dolínek.

Zdůrazňuje, že pro zbourání starého a stavbu nového mostu jsou i některé odborné instituce, jako Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků. Pro opravu jsou naopak památkáři, Institut plánování a rozvoje Prahy nebo Česká komora architektů.

Skutečnost, že se do rady nedostali odborníci s jiným názorem než most zbourat, kritizuje například Jiří Kolísko, ředitel Kloknerova ústavu, výzkumného pracoviště ČVUT pro obor stavebnictví. "Rada je příliš jednostranná," uvedl.

Kolísko řídil studii, která měla stav mostu prověřit a navrhnout magistrátu další kroky. Studie stála 12 milionů korun a město ji dostalo letos v lednu. Vyhodnotila most jako zanedbaný, netvrdí ale, že bourání je nezbytné. Možné jsou podle ní obě varianty - tedy rekonstrukce i zbudování nového mostu. Náklady by podle expertů z Kloknerova ústavu byly srovnatelné. V neprospěch rekonstrukce ale mluví to, že se v průběhu oprav mohou objevit nečekané problémy, které práce prodraží. A také to, že budou vyšší náklady na další údržbu.

Je ale třeba vzít v úvahu i jiná než technická a ekonomická hlediska, radí Kolísko. "Ano, když můžete za stejnou cenu koupit veterána i nové lamborghini, devět lidí z deseti sáhne po tom lamborghini," říká a poukazuje na historickou hodnotu mostu s výjimečnými kubistickými prvky. Podle něj je třeba důkladně zvážit, zda tato hodnota nepřeváží.

Osm milionů na studii o garážích

TISK, Datum: 16.05.2018, Zdroj: Metro, Strana: 6, Autor: ČTK, Vytlačeno: 275 949, Prodáno: 244, Rubrika: Praha

Praha 1 chce zjistit možnosti podzemního parkování

na Malostranském náměstí.

Magistrát poskytne radnici Prahy 1 dotaci osm milionů korun na vypracování studie výstavby podzemních garáží na Malostranském náměstí. Cílem je zjistit, zda a v jakém rozsahu lze případně garáže vybudovat.

Vyhlobit podzemní garáže na náměstí navrhlo vedení městské části, mají přispět ke zlepšení podoby náměstí. Praha v minulosti zrušila povrchové parkoviště ve spodní části náměstí a chystá jeho rekonstrukci. „V tuto chvíli řešíme pouze průzkum, tedy Praha 1 ho bude řešit. Ta má historicky schválený dokument, v němž mluví o řadě lokalit, kde by mohly být podzemní garáže. Vedle toho Strategický plán Prahy říká, že je nedoporučuje budovat v historickém centru. Proto s Prahou 1 o každé věci jednáme individuálně,“ řekl náměstek primátorky pro dopravu Petr Dolínek. Podle něj by v případě výstavby měly sloužit pouze obyvatelům Prahy 1.

Na kolik přesně studie vyjde a kdy bude hotova, není zatím jasné. Pokud bude levnější než zmíněných osm milionů korun, zbylé peníze Praha 1 magistrátu vrátí.

Rekonstrukce Malostranského náměstí

Úpravy začnou v polovině letošního roku archeologickým průzkumem a opravou tramvajových kolejí, což bude znamenat omezení dopravy. * Práce potrvají až do konce příštího roku. Všechna potřebná povolení by magistrát chtěl mít do konce května. * Město bude vycházet z projektu, který nyní dokončují architekti Martin Hájek, Václav Hájek a Petr Horský. Ti v roce 2014 zvítězili v architektonické soutěži. Podle jejich návrhu má být na náměstí méně parkovacích míst a naopak více posezení. Vzniknout má i fontána a celé prostranství se má sjednotit. * V roce 2016 město na náměstí zrušilo parkoviště a pokoušelo se tam pořádat kulturní akce, ale bez většího zájmu veřejnosti.

Region vydání: Metro - Praha

Ministryně pro místní rozvoj Dostálová? Řídí zbytečný resort [URL](#)

WEB, Datum: 16.05.2018, Zdroj: tyden.cz, Návštěvnost: 3 503 790

Už šest měsíců vládne České republice kabinet pod vedením Andreje Babiše. Jak se mu daří? On-line deník TÝDEN.CZ požádal experty na jednotlivé oblasti o komentář k jednotlivým ministrům. Čím se mohou dosluhující politici pochlubit, a co se jim naopak nepovedlo? Hodnotíme ministryni pro místní rozvoj Kláru Dostálovou.

Rovněž Klára Dostálová byla do čela ministerstva pro místní rozvoj celkem logickou volbou. Od roku 2014 na něm totiž působila jako náměstkyně.

Asi nelze zpochybňovat, že ministerstvo pro místní rozvoj má ve svém čele skutečnou odbornici. S evropskými fondy má mnohaleté zkušenosti, neboť se jim začala věnovat už v roce 2002 coby zaměstnankyně úřadu Královéhradeckého kraje. Navíc mezi členy Babišova kabinetu je jedna z mála, která působí příjemným dojmem na lidi.

Kláře Dostálové toho mnoho vyčíst nelze. Až na jedinou věc a tou je novela stavebního zákona. Jejím záměrem bylo stavební řízení podstatně zjednodušit. Praxe ale ukazuje, že plán se s realitou zcela minul. Není to jistě poprvé ani naposled, co nám stát chtěl usnadnit život, avšak způsobil pravý opak.

Zatímco dříve nebyl problém stavební povolení získat během několika málo týdnů, dnes se na něj čeká až rok. Ale pozor, řeč není o žádných komplikovaných stavbách typu jaderné elektrárny, nýbrž o obyčejném rodinném domku. Prý je málo úředníků. Jenže to daňového poplatníka vůbec nemusí zajímat. Stát si platí za to, aby mu poskytl službu, a ne výmluvy.

Klára Dostálová se ze zpackané novely jen těžko zbaví viny. Právě proto, že na ministerstvu pro místní rozvoj působila už v době, kdy se zákon připravoval. Jestli by tedy měla ještě na něčem "zamakat", pak je to urychlené urychlení stavebního řízení. A pak navrhnout sloučení svého rezortu s ministerstvem průmyslu a obchodu.

1. vláda Andreje Babiše Prezident Miloš Zeman jmenoval vládu Andreje Babiše 13. prosince 2017. Podílejí se na ní výhradně lidé navržení politickým hnutím ANO 2011. Předseda ANO Andrej Babiš byl jmenován předsedou vlády již 6. prosince 2017. Další členové nastupujícího kabinetu složili 13. prosince 2017 slavnostní slib. 16. ledna 2018 nebyla vládě Poslaneckou sněmovnou vyslovena důvěra, ministři následně podali demisi. Podle Andreje Babiše ale tento stav nic neznamená. "Vláda je legitimní a není ústavou omezena v pravomocích. Vláda pracuje a funguje normálně. A nevidíme v tom rozdíl, jestli jsme v demisi, s důvěrou, nebo bez důvěry, pracujeme naplno od 14. prosince," uvedl premiér.

Autorem textu je Petr Musil, zástupce šéfredaktora ekonomického magazínu Faktor Soukup.

Kino nekino. Podívejte se na unikátní objekt i s foyer a kavárnou [URL](#)

[WEB](#), Datum: 16.05.2018, Zdroj: echo24.cz +2, Autor: Tereza Kozlová, Návštěvnost: 2 576 743

Obsahové duplicity: 12.05.2018 - echoprime.cz [URL](#), 10.05.2018 - Týdeník Echo

Ve třetím ročníku České ceny za architekturu soutěží 145 děl. Mezinárodní odborná porota z nich nyní vybere užší okruh nominovaných, kteří budou vyhlášeni 31. května. Jména finalistů a držitele hlavní ceny budou známa 19. listopadu. Do soutěžní přehlídky České komory architektů se mohla přihlásit díla realizovaná na území České republiky mezi lety 2013 a 2017. Oproti prvním dvěma ročníkům vzrostl počet projektů dokončených teprve v předchozím roce – letos jsou téměř dvě třetiny realizací z roku 2017.

Novostavby převládají nad rekonstrukcemi a patří jim rovněž přibližně dvě třetiny z přihlášených projektů.

Polovinu přihlášených děl tvoří rodinné a bytové domy, rezidenční komplexy, chaty i chalupy. Pouhé dvě stavby přihlášené do letošního ročníku přehlídky vzešly z architektonické soutěže s potvrzením regulérnosti od České komory architektů. Jednou z nich je přestavba kina na multifunkční kulturní zařízení v Plané.

Objekt původního kina, stojící v městské památkové zóně, byl postaven v letech 1958–1959 v rámci akce Z a během let prošel mnoha úpravami. „Nové dispoziční řešení nahlíží na objekt jako na soustavu samostatných, na sobě nezávislých, avšak propojitelných provozů a zároveň se snaží zachovat výraznou osovost charakterizující celou budovu.

Kinosál s fixní elevací nahradily navzájem slučitelné dva sály s podlahou v jedné výškové úrovni. Na hlavní vstupní prostory z náměstí navazuje foyer, v jehož prostorách se vedle všech nutných servisních místností našel prostor i pro kavárnu a šatnu. S foyer přímo sousedí menší sál, tzv. black box, s kapacitou minimálně 30 míst k sezení, který umožňuje propojení s kavárnou nebo hlavním sálem.

Velikostí, technologiemi i provozní vazbou na servisní křídlo skladů a šaten pro účinkující je velký sál centrem kulturních možností,“ vysvětluje architektka Simona Ledvinková z kanceláře XTOPIX architekti, s. r. o. Sál je vybaven elevovatelnou podlahou a technickým balkonem. Díky novým francouzským oknům získal přirozené osvětlení a propojení s venkovním dvorem.

Výškový rozdíl sálu a terénu je řešen terasou a schodištěm, jež vytváří pomyslný amfiteátr určený k venkovním

akcím. Směrem do náměstí je objekt otevřen zvětšenými okenními otvory a fasádu s původním členěním i profilací říms zdobí zrestaurované původní sgrafito krasojezdkyně. Duch doby je akcentován i dalšími detaily – například retro svítidly včetně oblíbených „bruselských mís“. Na celkovém pojetí objektu je patrné, že architektům je svět kulturních akcí s důrazem na film velmi blízký.

U velodromu je málo místa. Postavte halu za Zetkem, vyzývají studenti

TISK, Datum: 15.05.2018, Zdroj: Brněnský týden, Strana: 11, Autor: PAVLA HLOUŠKOVÁ, Rubrika: Z metropole

Na místě velodromu u brněnského výstaviště je pro hokejový stadion málo místa, tvrdí Jan Kratochvíl z fakulty architektury brněnské techniky. Studenti školy navrhli postavit sportovní stánek za pavilonem Z.

Dvě haly pro hokej, hotel i lávku. To vše by podle návrhu studentů lidé našli v areálu hokejového stadionu, pokud by ho město postavilo v prostoru za pavilonem Z brněnského výstaviště. Městský architekt Michal Sedláček i jiní odborníci však upozorňují na problémy studentského projektu.

Podle Jana Kratochvíla, který na tvorbu návrhů studentů dohlížel, hraje ve prospěch stadionu u pavilonu Z dopravní napojení. „Konstatovali jsme, že to už je hotové. Je tam možnost i velkokapacitního parkoviště a vede tam trasa hromadné dopravy. I majetkoprávní vztahy jsou vyřešené, protože pozemky patří městu nebo dopravnímu podniku,“ uvedl.

Městský architekt Michal Sedláček upozornil na to, že by město v případě stavby podle návrhu studentů muselo měnit územní plán. „Znamenalo by to zdržení stavby tři až pět let. Území je navíc špatně dostupné, hala by byla uzavřená mezi areál výstaviště, vozovnu a hasičskou stanici,“ vysvětlil.

MĚSTO PRO VELODROM

Sedláček potvrdil, že upřednostňuje výstavbu stadionu místo současného velodromu, o čemž uvažují brněnští radní. „Pozemek je dostatečně velký, v těsné blízkosti je parkovací dům pro 850 aut a také hotel. Dobrá je dostupnost městskou hromadnou dopravou i auty, protože hala bude u městského okruhu,“ řekl.

Jan Kratochvíl z fakulty architektury, podle nějž není na místě velodromu pro stadion dost prostoru, poukazuje na stávající zástavbu v okolí budoucí haly. „Bylo by tak těžké tam stadion dostat a zajistit lidem dost parkovacích míst,“ uvedl.

Podle architekta Jaroslava Dokoupila je nutná analýza obou míst a také potřeba určit kapacitu haly, která později ovlivní její velikost a cenu. „U první varianty je nutné vyřešit výstavbu nového velodromu, u varianty mezi pavilonem Z a Bauerovou ulicí možný dopad na Retail Park Tuzex a případně areál vozovny dopravního podniku,“ sdělil.

Pro stavbu stadionu město využije výsledky urbanistické soutěže na přeměnu výstaviště. „Budou sloužit jako podklad pro změnu územního plánu.

Pracujeme proto na přípravě haly na místě velodromu,“ uvedla za brněnský magistrát Zuzana Šrámková.

Postavení ekologických spolků po novele stavebního zákona a zákona o ochraně přírody a krajiny – účastenství v řízeních dle stavebního zákona [URL](#)

WEB, Datum: 14.05.2018, Zdroj: epravo.cz, Návštěvnost: 345 938

Dne 1. 1. 2018 nabyl účinnosti zákon č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „StZ“), a další související zákony, např. zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“) (zákon č. 225/2017 Sb. dále jen „Novela“). Jednou z nejvýraznějších změn, které tato Novela zavedla, je změna v okruhu účastníků v řízeních podle StZ, kterou došlo k omezení účasti ekologických spolků zejména v územním a stavebním řízení.

Jaké mají tedy v současné době ekologické spolky možnosti, když se chtějí aktivně účastnit řízení podle StZ a v čem spočívají restrikce zavedené Novelou, které se jejich postavení dotkly?

Postavení ekologických spolků do 31. 12. 2017

Postup podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Dle právní úpravy účinné do 31. 12. 2017 měly ekologické spolky dvě možnosti, jak se stát účastníky řízení vedených podle StZ, a do těchto řízení tak aktivně zasahovat a ovlivňovat jejich průběh.

Ustanovení § 9c odst. 3 písm. b) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „ZPVŽP“), ve znění účinném do 31. 12. 2017, umožňovalo, aby se ekologický spolek, jakožto dotčená veřejnost, stal účastníkem tzv. navazujícího řízení, tedy řízení, jemuž předcházela proces posuzování vlivů záměru na životní prostředí. Aby se účastníkem takového řízení dotčená veřejnost stala, stačilo se přihlásit podáním písemného oznámení správnímu orgánu, který vedl navazující řízení, do 30 dnů ode dne zveřejnění informací podle § 9b odst. 1 ZPVŽP.

Za dotčenou veřejnost pak bylo možné považovat mj. právnickou osobu soukromého práva, (i) jejímž předmětem činnosti byla dle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví, (ii) jejíž hlavní činností nebylo podnikání ani jiná výtěžná činnost, a (iii) která vznikla minimálně 3 roky před dnem zveřejnění informací podle § 9b odst. 1 ZPVŽP, případně před dnem vydání rozhodnutí podle § 7 odst. 6 ZPVŽP[1], nebo (iiib) kterou svým podpisem podpořilo nejméně 200 osob.[2] Vzhledem k těmto poměrně přísně stanoveným podmínkám se však dle našich zkušeností nejednalo o možnost, kterou by ad hoc ekologické spolky v praxi často využívaly. Pokud se spolky chtěly aktivně podílet na řízeních dle StZ, využívaly spíše druhou, níže popsanou variantu.

Postup podle zákona o ochraně přírody a krajiny. Druhou možností ekologických spolků bylo využít § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „Starý ZOPK“), který stanovil, že občanské sdružení je oprávněno se účastnit správního řízení, jestliže oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno.

Nadepsané možnosti mohlo využít také občanské sdružení, které splňovalo podmínky § 70 odst. 2 Starého ZOPK, tedy (i) jehož hlavním posláním podle stanov byla ochrana přírody a krajiny, a (ii) které mělo právní subjektivitu. Přestože i zde muselo dojít ke splnění určitých podmínek, byla tato možnost pro ekologické spolky výrazně jednodušší, neboť účast nebyla omezená tím, že by řízení muselo předcházet posuzování vlivů na životní prostředí, či dobou trvání spolku, jak bylo stanoveno v ZPVŽP. Dle našich zkušeností tak ekologické spolky k přihlášení se do územního nebo stavebního řízení častěji využívaly postup popsaný v tomto odstavci.

Postavení ekologických spolků po 1. 1. 2018

Přijetím Novelty došlo k úpravě znění nadepsaného § 70 odst. 3 Starého ZOPK tak, že slova „správního řízení“ byla nahrazena slovy „řízení podle tohoto zákona“ [3] (míněno ZOPK). Nově se na základě předmětného ustanovení mohou ekologické spolky účastnit pouze (i) řízení podle ZOPK, pokud (ii) při příslušných řízeních mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle ZOPK, např. zájmy ochrany volně žijících živočichů či planě rostoucích rostlin, jak je specifikováno v § 1 – 3 ZOPK.[4]

V praxi se tak spolky podle § 70 odst. 3 ZOPK mohou aktivně zúčastnit např. řízení o povolení kácení dřevin, a naopak jejich účast není možná v jiných řízeních než vedených podle ZOPK, tj. např. v územních nebo stavebních řízeních. Kromě výše uvedených omezení je v ZOPK stanovena ještě jedna restrikce, která spočívá v činnostech konaných v přímé souvislosti se zajištěním obrany nebo bezpečnosti státu (neboť § 70 ZOPK není použitelný na aktivity konané z důvodu např. výcviku ozbrojených sil nebo bezpečnostní sborů).

Nutno podotknout, že změna nadepsaného ustanovení nebyla v původním znění Novelty zahrnuta, a proto nejsou v důvodové zprávě k Novele ani informace novelizaci vysvětlující. Příslušná změna byla navržena až pozměňovacím návrhem v rámci legislativního procesu.[5] Dle argumentace v předmětném pozměňovacím návrhu bylo cílem této změny zajistit pro ekologické spolky „možnost účinné účasti na procesech povolování záměrů, jež mohou mít významný vliv na životní prostředí, za současného respektování principu rovnosti účastníků a zabránění nadměrným a nepodloženým blokáčím výstavby a potencionálního ekonomického rozvoje.“

Ekologickým spolkům tak zůstává pouze první z možností, kterou měly před účinností Novelty, a mohou se tedy účastnit územních a stavebních řízení jen v případech, kdy jim předcházela proces posuzování vlivů na životní prostředí, a to jakožto dotčená veřejnost[6] na základě § 9c odst. 3 písm. b) ZPVŽP.[7]

Na druhou stranu Novela zachovává možnost vstupu spolků do řízení, u kterých by se primárně mohlo zdát, že i

účast spolků podle § 9c odst. 3 písm. b) ZPVŽP je vyloučena. Řeč je v tomto případě o tzv. společných povolovacích procesech, konkrétně o společném územním a stavebním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí dle § 94q a násl. StZ. I přesto, že dochází ke spojení řízení, do kterého je integrován postup posuzování vlivů na životní prostředí, závazné stanovisko k posouzení vlivů na životní prostředí je vydáváno v rámci územního řízení, které představuje navazující řízení.[8] Do základního okruhu účastníků takových řízení je tedy možné zařadit i ekologické spolky vazbou na § 9c odst. 3 písm. b) ZPVŽP.

Ústavní stížnost

Právní nejistotu do celé situace vnáší ústavní stížnost, sp. zn. Pl. ÚS 22/17, podaná dne 22. 8. 2017 skupinou senátorů Parlamentu České republiky (dále jen „Ústavní stížnost“). Ta směřuje mimo jiné právě proti předmětnému § 70 odst. 3 ZOPK. V Ústavní stížnosti je argumentováno např. tím, že nové znění § 70 odst. 3 ZOPK omezuje právo obyvatel domáhat se svých práv na přístup do krajiny nebo na obecné užívání veřejné zeleně a lesa v okolí jejich bydliště, či tím, že ve správních řízeních o záměrech dotýkajících se zájmů ochrany přírody a krajiny by v souladu s Listinou základních práv a svobod měli mít zákonem zaručené postavení účastníků v určité formě a určitém rozsahu i nositelé jiných majetkových práv k nemovitostem, než jsou práva věcná (zejména nájemci a jiní oprávnění uživatelé nemovitostí).[9]

V době přípravy tohoto článku přitom stále nebylo ve výše zmíněné věci rozhodnuto.

Závěr

Novela v souhrnu výrazně omezila oprávnění ekologických spolků stát se účastníky územního a stavebního řízení, když jim zůstala zachována pouze možnost postupu dle § 9c odst. 3 písm. b) ZPVŽP, tj. zasahovat do navazujících územních a stavebních řízení, kterým předcházelo posouzení vlivů na životní prostředí. Pro celou situaci je v současné době podstatné rozhodnutí Ústavního soudu o Ústavní stížnosti. Jestliže bude návrhu skupiny senátorů vyhověno, předpokládáme však určité komplikace ve vztahu k řízením, která byla podle StZ zahájena po 1. 1. 2018 a do doby vydání rozhodnutí Ústavního soudu nebyla pravomocně skončena. U takových řízení bude totiž velmi pravděpodobně nutné vyřešit otázku postavení ekologických spolků v nich. Podle informací, které nám byly sděleny na námi dotázaných stavebních úřadech, předpokládáme, že by situace byla prakticky řešena metodickým pokynem od Ministerstva pro místní rozvoj, které by stanovilo, jak má být vůči spolkům postupováno.

Pro určení dalšího směru praxe týkající se účasti ekologických spolků v řízeních dle StZ tak bude nutné vyčkat nadepsaného rozhodnutí Ústavního soudu. Do té doby mohou spolky využívat jen limitovaných možností jim poskytnutých účinnou právní úpravou.

Mgr. Jan Krömer, advokát

JUDr. Tereza Kizzková, advokátní koncipientka

PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář

[1] Podle § 7 odst. 6 ZPVŽP platilo, že: „Dojde-li příslušný úřad k závěru, že záměr podle odstavce 2 nepodléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona, vydá o tom rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. ...“

[2] Ustanovení § 3 písm. i) bod 2 ZPVŽP.

[3] Ustanovení čl. VII odst. 17 Novely.

[4] VOMÁČKA, V. a kol. Zákon o ochraně přírody a krajiny. 1. vyd. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2018, s. 538 - 540.

[5] Pozměňovací návrh č. 5904. Dostupný na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[6] Ve smyslu § 3 písm. i) bod 2 ZPVŽP.

[7] Tento článek se zabývá pouze možnostmi spolků s ohledem na ochranu přírody a krajiny obecně a v souvislosti s posouzením vlivů na životní prostředí. Upozorňujeme, že spolky mohou dále vstoupit do řízení podle zákona č. 254/2001 Sb., vodní zákon, ve znění pozdějších předpisů, nebo do řízení podle zákona č. 76/2002 Sb., zákon o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů.

[8] Důvodová zpráva k Novele. Dostupná na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[9] Ústavní stížnost, sp. zn. Pl. ÚS 22/17. Dostupná na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ – Sběrka zákonů, judikatura, právo / www.epravo.cz

V Budapešti postaví nový moderní most přes Dunaj [URL](#)

WEB, Datum: 14.05.2018, Zdroj: novinky.cz, Návštěvnost: 67 165 622

Nový most přes řeku Dunaj už delší dobu potřebuje jižní část maďarské Budapešti. Tamní radnice v loňském roce vypsal veřejnou architektonickou soutěž, v současnosti vyhlásila vítěze. Stal se jím holandský ateliér UNStudio pod vedením Bena van Berkela, jenž na díle pracoval společně se společností Buro Happold Engineering. Jejich návrh splňuje všechny požadavky radnice a zároveň přináší městu novou, moderní, elegantně vyhlížející spojnici obou břehů, jež svým vzhledem připomíná rozevřenou náruč vítající všechny nově příchozí.

Po 120 letech v Maďarsku vyhlásili architektonickou soutěž na projekt nového mostu. A že jí už bylo třeba. Bývalá průmyslová zóna na jihu Budapešti se postupně proměnila a v jižní části metropole začala zásadně chybět dopravní spojnici přes Dunaj.

Konkrétně bylo třeba propojit levý a pravý břeh řeky, na nichž jsou čtvrti Újbuda a Csepel. Důležitost tohoto spojení byla přitom nejen dopravní, významnou roli hrála i estetika budoucí stavby. Díky své poloze se nový most totiž stane i vizuální branou do města.

Maďarská metropole žádný podobný most dosud nemá, její představitelé se tak na novou chloubu těší.

Obě dotčené čtvrti města bylo třeba propojit nejenom mostem pro vozidla, řeku musí překlenout také tramvajová trasa. Architekti proto navrhli most, který má dohromady čtyři dopravní pruhy, dvě tramvajové tratě, dvě pěší cesty a dvě cyklistické.

Most na svém povrchu bude odrážet barevné odstíny svého okolí, tím se bude jeho vzhled neustále mírně proměňovat.

Holandaňe navrhli most, který má nejenom moderní vzhled, ale také inovativní technická řešení. Důraz kladli především na jeho začlenění do stávající místní infrastruktury. Vytvořili návrh mostu, který je dlouhý 500 m a jeho kapacita už dopředu počítá s dalším rozvojem jižní části města a s tím související rostoucí dopravní zátěží. Rozpětí mezi jeho pilíři pak činí 220 metrů.

Nový most nabídne čtyři dopravní pruhy, dvě tramvajové tratě, dvě chodníky a dvě cesty pro cyklisty.

Zajímavostí je barva mostu. Jeho ocelové pilíře mají být natřeny zářivě bílou barvou, která bude do jisté míry odrážet barevné tóny svého okolí. Díky tomu se vzhled mostu bude neustále mírně měnit.

Špičky pilířů mostu budou ve výšce 93,05 metru - vysoko nad hladinou Dunaje.

Porota, která vítěze architektonické soutěže vybírala, nešetřila v souvislosti s návrhem slovy chvály: „Z urbanistického pohledu je toto nejlépe promyšlené dílo. Most se stane symbolem města jak z hlediska architektury, tak z hlediska jeho nového vzhledu. Zároveň je to ale tradiční a funkční mostní konstrukce, která neovlivní negativně své okolí. Promyšlený vzhled a zářivé pilíře i přemostění nabídnou za večera elegantní vzhled hodný Budapešťského mostu.“

Průřez mostní konstrukcí na západní straně

Zároveň pak odborníci ocenili řešení velké křižovatky s třídou Budafoki. Most je sem napojen na úrovni povrchu země, bez jakýchkoli nadjezdů či podjezdů. Právě to se jeví porotě jako ideální varianta řešení, která je více přátelská k místním obyvatelům.

Plán místa, kde most vyroste.

„Základem bylo navrhnout most, který bude v harmonii s městem, což znamenalo přizpůsobit jeho nastavení okolní krajině, ale i jejímu budoucímu vzhledu. Zároveň bylo důležité, aby most nebránil ve výhledu na město v rovině - ani nad, ani pod vlastním přemostěním. Chtěli jsme, aby bylo na první pohled zřejmé, že jde o bránu do města, něco jako je rozevřená náruč,“ říká o projektu Ben van Berkel.

Město potřebuje jeden velký stavební úřad“

TISK, Datum: 12.05.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 18, Autor: Martin Bajtler, Vytištěno: 150 328, Prodáno: 123 870, Rubrika: Praha

Pomalé výstavbě bytů by podle odbornice na stavební právo Renáty Pintové-Králové pomohla jasnější pravidla

povolování staveb.

PRAHA Česká republika je v délce povolovacích procesů výstavby na samém chvostu v žebříčku zemí světa. „I proto je v Praze nyní problém s nedostatkem bytů,“ říká odbornice na stavební právo Renáta Pintová-Králová.

* V souvislosti s nedostatkem bytů v Praze developeři i politici často hovoří o délce povolovacích procesů. Co to přesně znamená?

K tomu, abyste mohl začít stavět třeba bytový dům, potřebujete stavbu umístit a pak ji povolit. K tomu slouží územní a stavební řízení. To jsou dva procesy, které je nutné ukončit před tím, než se vůbec může kopnout do země. A oba ty procesy končí rozhodnutím, které může být napadeno odvoláním nebo správní žalobou, což je často důvodem velkých zdržení. Jedno zdržení proces nabere u odvolávání proti územnímu rozhodnutí, druhé proti stavebnímu povolení. Novela stavebního zákona ale nyní spojila tato dvě řízení dohromady a může je vést jeden stavební úřad jako takzvané společné řízení, kdy vydává společné povolení.

* Takže s novelou stavebního zákona, která začala platit od počátku roku, se procesy povolování staveb mohou zlepšit?

Délka procesů by se teoreticky zkrátit mohla. Mizí totiž jeden proces a je jen jedno společné řízení.

* Developeři zmiňují, že u většiny projektů se čeká na povolení až deset let. Znamená to, že by se tato doba mohla zkrátit na polovinu?

Teoreticky ano. Před novelou sice volba společného řízení existovala také, ale byla omezenější. Když jste požádal stavební úřad, aby vedl společné řízení, tak mohl rozhodnout, že ho nepovede. Po novele požádáte o jeden proces a stavební úřad musí toto řízení vést a vydat společné povolení.

* V procesu povolování výstavby je obrovské množství orgánů, které se mohou vyjádřit. I to je často předmětem kritiky. Kolik těch institucí je?

Je jich kolem čtyřiceti. Jsou to jednak dotčené orgány, jednak další organizace, správci sítí a podobně. Problém dotčených orgánů je, že vydávají takzvaná závazná stanoviska, která lze zase napadat v rámci odvolání. To opět může celý proces zdržovat. Pravidla při vydávání závazných stanovisek navíc bohužel nejsou jasná. Ve chvíli, kdy by se jasně řeklo, kdo má jaké kompetence, se výstavbě výrazně ulehčí. Ne úplně, ale ulehčí. Čekat na nový stavební zákon totiž můžeme třeba i několik volebních období. Z mého pohledu je proto lepší pracovat s tím, co je, a vysvětlit pravidla tak, aby bylo zřejmé, jak byla míněna, a aby se výklad sjednotil a byl jednoznačný.

* To může udělat kdo?

Ministerstvo pro místní rozvoj nebo nadřízené orgány stavebních úřadů. V rámci dotčených orgánů to zase mohou být jejich nadřízené orgány. Není to žádný proces, ale jen vydání metodických pomůcek a návodů.

* Architekt Pavel Hnilička nedávno v rozhovoru pro MF DNES uvedl, že lidé, kteří nesouhlasí s výstavbou, mají obrovskou moc nad tím, jak dlouho se bude stavba odkládat. Souhlasíte s tím?

Je pravda, že mohou procesy pořád dokola blokovat. Pokud jsou účastníkem řízení, tak mohou podávat námítky, se kterými se stavební úřad vypořádá. A oni se pak mohou dále odvolávat, podávat žalobu, a pokud se zruší rozhodnutí a věc se vrátí zpátky na stavební úřad, tak se mohou začít odvolávat znovu. Je to jejich právo. Tím, jak je procesů několik, mají odpůrci výstavby opravdu hodně možností stavbu blokovat.

* V rámci zjednodušování povolovacích procesů prosazujete vznik jednoho stavebního úřadu pro celou Prahu. V čem by takový krok pomohl?

Jeden stavební úřad by koordinoval všechny stavby v rámci celé Prahy, protože nyní při existenci dvaadvaceti stavebních úřadů je často nejasné, co se děje na hranicích mezi nimi. Dříve fungoval jeden orgán, který umisťoval stavby v rámci celé Prahy. V roce 2003 byl zrušen a jeho pravomoc byla přenesena na městské části. Tím se rozhodování roztříštilo. Od jednoho stavebního úřadu bych si slibovala především jednoznačnost a předvídatelnost v rozhodování. Stavební úřady městských částí ale nelze úplně zrušit. Jeden stavební úřad nemůže řešit všechno, řešil by především větší stavby. Pokud by si někdo na zahradě stavěl zahradní domek, šel by na úřad městské části, pokud by se stavěla koncertní síň, bylo by to na velkém stavebním úřadu. Může se však stát, že se jeho vznikem jen navýší počet úředníků.

* Proč došlo k tomu rozdrobení na více stavebních úřadů?

Můžeme se jen dohadovat. Jedním z důvodů byla existence odvolacího orgánu stavebního úřadu na ministerstvu pro místní rozvoj. Byla tady určitá nespokojenost s rozhodováním ministerstva, a proto se snažili, aby se velká Praha stala odvolacím orgánem malým stavebním úřadům. Řekla bych ale, že to ničemu neprospělo.

* Můžete uvést příklad nějakého jiného evropského města, kde jsou povolovací procesy nastaveny lépe a kde by se Praha a Česká republika mohla inspirovat?

Ono to není tak jednoznačné. Například ve Vídni je sice jen jedno řízení, jenže mají k dispozici regulační plány, na kterých se pracuje konstantně už od války. V Praze máme jediný regulační plán na Anenskou čtvrť a nic jiného není. Proto se dá ve Vídni za existence velkého množství regulačních plánů rozhodovat trochu jinak.

* Jak funguje regulační plán?

Zpodrobní podmínky pro rozhodování v území. Zatímco územní plán řeší území celé Prahy, regulační plán by řešil detailněji jen jeho části. Ale pokud by se teď začaly připravovat regulační plány, rozvoj by se zastavil, neboť jejich pořízení je procesně velice náročné. Aby mohly být regulační prvky alespoň částečně stanoveny, bylo v novele stavebního zákona upraveno, že zastupitelstvo může rozhodnout o pořízení územního plánu s prvky regulačního plánu.

* Podílela jste se na vzniku Pražských stavebních předpisů. Radní nedávno schválili jejich novelu, která ruší požadavek takzvaného proslunění bytu. Jaký na to máte názor?

Když vznikla v roce 2014 první verze stavebních předpisů, tak byla bez proslunění. Jedna z výtek ministerstva ale směřovala i proti tomu, že tam tento požadavek není. Když se pak pozastavila účinnost předpisů, tak se tam proslunění v nějaké formě doplnilo a teď je snaha to vrátit a nestanovovat proslunění jako formální parametr bydlení. Vyskytly se názory, že tato úprava zrychlí výstavbu, ale to si nemyslím. Stane se to, že obyvatelé užívající k bydlení „ateliéry“, které nemohou být bytem právě jen z důvodu nesplnění proslunění, začnou najednou užívat byty a budou si zde moci přihlásit trvalé bydliště.

* Na pražské konferenci k územnímu plánování jste hovořila také o problému systémové podjatosti. O co jde?

Když rozhoduje stavební úřad například o umístění vodovodního řadu a stavebníkem je hlavní město jako vlastník vodovodů, může být vůči stavebnímu úřadu i celé obci namítána systémová podjatost, což vyplývá i z rozsudků soudů. Úředníci placení městem mohou být podjatí tím, že chtějí kladně rozhodnout ve prospěch toho města. To se dá vyřešit jen oddělením státní správy od samosprávy. Tak jako dnes fungují finanční úřady, které

jsou také mimo samosprávu. Jinak se dá očekávat, že bude podjatost pořád napadána. Stačí, když starosta řekne: Chceme tady třeba Radlickou radiálu. V tu chvíli se může stát, že někdo namítne podjatost stavebního úřadu, protože rozhoduje tak, jak si přeje starosta.

* Takže ten problém je v tom, že to může nahrát lidem, kteří chtějí výstavbu blokovat.

Přesně tak. A stává se to zcela běžně. Bojuje se s tím od té doby, co byla propojena státní správa se samosprávou.

* Jak se podle vás bude nyní situace s povolováním výstavby a nedostatkem bytů v Praze vyvíjet?

Z mého pohledu se teď všichni budou hodně upínat k novému stavebnímu zákonu, ale to je hodně daleká budoucnost. Pokud se nenastaví jasná pravidla, tak se může stát, že se procesy budou pořád prodlužovat. S novelou zákona přišlo společné povolení, to by mohla být určitá šance. Některá povolení už jsou vydána, ale jde třeba o rodinné domy. Otázka je, jestli společné povolení pomůže u velkých projektů.

Profil Renáta Pintová-Králová Renáta Pintová-Králová je stavební inženýrka a dlouholetá členka České společnosti pro stavební právo. Věnuje se zejména procesům umisťování a povolování staveb. Spolu s Evou Faltusovou, Pavlem Hniličkou, Františkem Korbelem, Davidem Tichým a Filipem Tittlem pracovala na vzniku nových Pražských stavebních předpisů. Je členkou Sdružení pro architekturu a rozvoj.

Region vydání: Mladá fronta DNES - Praha

O autorovi: Martin Bajtler, redaktor MF DNES

Foto popis: Zjednodušit a zrychlit Jedním z problémů výstavby v hlavním městě je podle Renáty Pintové-Králové nejednoznačnost pravidel při povolování staveb. Ta totiž celý proces zpomaluje. Foto: Dan Materna, MAFRA

FAM Architekti vyhráli soutěž na dostavbu sídla ČKAIT [URL](#)

[WEB](#), Datum: 11.05.2018, Zdroj: earch.cz, Autor: Fam Architekti, Návštěvnost: 44 272

Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (ČKAIT) se s projektem na rozšíření svých prostorových kapacit aktivně zabývala už od roku 2015. V plánu bylo především využití vnitrobloku pro vytvoření nových kanceláří, sálu a výstavních prostor. ČKAIT proto nejdříve vypsala ideovou studentskou soutěž a následně zpracovala i objemovou studii. Minulý rok ovšem došlo k vyhlášení vyzvané architektonické soutěže formou soutěžního dialogu, do které komora přizvala studia FAM Architekti, EHL & KOUMAR Architekti a THER Architektonický ateliér. Soutěž na dostavbu a rekonstrukci domu v pražské Sokolské ulici vyhráli architekti z ateliéru FAM.

Autor Pavel Nasadil, Jan Horký

Ateliér FAM Architekti

Spolupracovníci Michael Baroch, Lucie Černá, Šárka Svobodová

Stavebník Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě

Světadíl Evropa

Země Česká republika

Město Praha 2

Ulice, číslo Sokolská 15/1498

PSČ 120 00

Datum projektu 2018

Místo, kde dnes stojí budova ČKAIT, se nachází na okraji Nového města pražského v blízkosti jeho původního gotického a později barokního opevnění. Dlouhý historický vývoj Prahy v opevněné formě vedl ke kompaktní a husté výstavbě ve vnitřní části města. Sídelní struktura se formovala do uzavřených městských bloků, které

postupně procházely tzv. metropolizací, tedy zvyšováním výškové hladiny zástavby a přestavbami jednotlivých domů.

Naším cílem je navrhnout takovou rekonstrukci a dostavbu budovy ČKAIT, která bude respektovat historii místa a naplno využije potenciál stanovený zadavatelem a současně bude napomáhat k dobrým sousedským vztahům ve svém okolí.

Zadáním vyzvané architektonické soutěže bylo řešení vstupní veřejné části a obecné zlepšení provozních vazeb stávajícího objektu a dále dostavba nového objektu na složité dvorní parcele.

Provozní schéma návrhu lze v zásadě horizontálně členit na 1.NP jako podlaží zčásti reprezentativní a vstupní ale také technické a servisní, 2.NP jako podlaží určené primárně pro návštěvníky a veřejnost a konečně vyšší podlaží jako soukromé kancelářské se společnou pobytovou zahradou na úrovni 3.NP.

Pozornost věnujeme vstupu do stávající budovy, který navrhujeme nově ve středové ose pod visutým arkýřem v místě stávajícího vjezdu. Vstupní rampa vyrovnává výškové rozdíly a bezbariérově navádí návštěvníky do otevřeného, prosvětleného a reprezentativního foyer s recepcí. Důsledkem přesunutí vjezdu a rozšíření vstupních prostor je razantní přestavba uličního průčelí ve smyslu dosažení otevřenosti, velkorysosti a puristické symetrické kompozice.

Navazující 2.NP je věnováno návštěvníkům objektu. Provozně propojujeme stávající dům s novou dostavbou ve dvoře širokým kapacitním schodištěm, které je přímé, přirozeně osvětlené a velmi dobře přístupné. Kolem atria, které přináší dostatek přirozeného světla do interiéru, umísťujeme hlavní pobytové funkce 2.NP. Knihovna s odbornou literaturou je v blízkosti stávajícího schodiště a recepce. Zbylou volnou plochu v prvním patře navrhujeme jako rozptylovou plochu pro návštěvníky velkého a malého přednáškového sálu, která zároveň umožňuje celou řadu dalších doplňkových funkcí – výstavu studentských prací, neformální jednání, catering atd. Požadovaný přednáškový sál umísťujeme do zadní části pozemku, jeho kapacita je 150 osob.

Významným benefitem pro stále pracovníky a uživatele objektu je venkovní střešní zahrada přístupná ze 3.NP. Zeleň na střeše vnímáme nejen jako zkvalitnění pracovního prostředí, ale také jako významný pohledový prvek vnímaný obyvateli z okolních domů.

Nad velký sál navrhujeme 3 podlaží s kancelářskými pracovišti. Půdorys pětistranného polygonu je možné přirozeně osvětlit ze dvou stran, které přímo nesousedí s přilehlými parcelami (požadavek PSP).

Novostavbu ve dvoře tvoříme s vědomím toho, že se jedná o stavbu v „druhém plánu“ ulice Sokolské. Jsme přesvědčeni, že není žádoucí, aby novostavba výškově dominovala městskému bloku. Hmotové řešení koncipujeme především s ohledem na umístění oken obytných místností sousedních staveb.

Nezávislé odborné názory jsou tím, co v diskuzích a rozhodovacích procesech chybí [URL](#)

[WEB](#), Datum: 11.05.2018, Zdroj: [genusplus.cz](#) +2, Návštěvnost: 22 763

Obsahové duplicity: 09.05.2018 - [liberec.cz](#) [URL](#), [parlamentnilisty.cz](#) [URL](#)

Liberec je v současné době jediné české město, které využívá Radu architektů jako nezávislý odborný poradní sbor primátora a Odboru hlavního architekta libereckého magistrátu. Současná liberecká Rada architektů je navíc vůbec první českou skupinou tohoto typu, jejímiž členy jsou také zkušení zahraniční odborníci na architekturu a urbanismus.

Peter Gero z Hamburгу a Christoph Braumann ze Salzburgu přijeli koncem dubna do Liberce a poprvé od svého vzniku se tak sedmičlenná mezinárodní Rada architektů sešla zcela kompletní. Společně se svými českými kolegy si během náročného dvoudenního programu prohlédli lokality projednávaných projektů, mezi něž byly zařazeny především ty, které Rada architektů označila za celoměstsky významné. Jde zejména o projekty Terminál, Nový Perštýn či bytový dům na Papírovém náměstí.

Večer po jednání se kompletní tým představil veřejnosti na Technické univerzitě sérií prezentací obou zahraničních členů Rady architektů a jejich českých kolegů. Představení uvedli primátor Liberce Tibor Batthyány a rektor TUL Miroslav Brzezina. Primátor obnovil činnost Rady architektů jako poradního orgánu pro architektonický rozvoj Liberce a inicioval nový koncept její činnosti, který vychází z principů obdobných expertních sborů rakouských a německých měst.

Podle primátora jsou především nezávislé odborné názory tím, co v diskuzích a rozhodovacích procesech často chybí. „Jsem rád, že se nám podařilo najít zkušené a nezávislé experty s autoritou. Co se týče zahraničních architektů, chceme je zvát hlavně ve věcech zásadního strategického významu. Zkušenosti ze zahraničí pro nás budou v takové chvíli velmi cenné,“ konstatoval primátor.

Rektor TUL Miroslav Brzezina přivítal Radu architektů na půdě univerzity a zdůraznil, že univerzita podporuje a bude podporovat spolupráci s městem ve všech směrech včetně odborné diskuze na půdě Fakulty architektury. Architekt Christoph Braumann vedl 25 let oddělení Regionálního plánování a Geografických informačních systémů v Salzburku. Představil několik úrovní zemského, regionálního a městského plánování v Salzburku. Neopomněl zmínit morfologickou či historickou podobnost Salzburku a Liberce i například stejný počet obyvatel (30.000) v roce 1932. Principy rozdílného vývoje měst ilustroval na současné realitě: Liberec se rozkládá na 106 km² s počtem obyvatel 104.000 a Salzburg se 150.000 obyvateli na 66 km². Intenzita či obytná hustota města je pečlivě plánována. Rozhoduje o dlouhodobé udržitelnosti a ekonomii města a příjemném životním prostoru. Ke stavebním pravidlům platným v tomto rakouském městě dodal, že pozemky se mohou stát stavebními pouze na 10 let: „Pokud na něm do deseti let investor nezahájí stavbu, pozemek se stává bez náhrady opět nezastavitelným. Město tak předchází spekulacím s pozemky.“

Peter Gero, původem slovenský architekt, který dvanáct let působil jako ředitel plánování a výstavby centrálních čtvrtí v Hamburku, hovořil nejen o tomto německém přístavním městě. Jeho přednáška byla exkurzem do dalších evropských sídel. „Dnes už víme, že nově budované urbanistické celky není dobré vyřešit do posledního detailu. Názor na urbanismus se vyvíjí a je proto potřeba nechat záměrně některé prostory budoucímu pohledu,“ řekl v univerzitním přednáškovém sále Gero.

Ve své přednášce se věnoval především veřejným prostranstvím. Jejich kvalita je podle něj pro spokojený život obyvatel ve městě klíčová. Proto se Rada architektů veřejným prostranstvím zabývá u každého prezentovaného projektu. Peter Gero dále uvedl, že Hamburk, ve kterém z urbanistického pohledu vzniklo v posledních letech mnoho nového, povolával vždy k řešení jednotlivostí odborníky ze zahraničí, kteří městu dokázali nabídnout pohled zvenčí.

Architekt Jakub Cigler přinesl zajímavé a lehce znepokojivé zamyšlení o směřování a rozvoji společnosti, které přirovnal k letu letadlem bez pilota. Architekt Martin Kloda se zabýval devastovaným územím a otázkou budování kvalitní architektury a obytného prostředí českých měst. „Kvalitní prostředí a architekturu nezajistí obecné manuály MMR, ale odborné poradní orgány jako jsou RA, které se zabývají konkrétními výzvami konkrétních měst. Architekt Hubáček by dnes svůj rodinný dům v Liberci podle manuálu MMR nepostavil,“ uvedl a dodává: „Slovo problém vyměňme za slovo výzva.“

Další člen Rady a zástupce Odboru hlavního architekta Petr Kincl prezentoval pohled na město z pozice architekta, vedoucího oddělení pro urbanismus a architekturu. Architektka Jana Medlíková, jako jediná žena v liberecké Radě architektů, přistoupila k problematice architektury a stavby měst právě z úhlu pohledu ženy architektky a odhalila svůj citlivý přístup jak ke klientům, tak především k místu v kterém tvoří. Architekt Josef Smutný náročný den architektury odlehčil rychlou sérií svých projektů, realizací a aktivit na poli architektury. Sedmičlenná Rada pracuje od letošního ledna. Vedle jednotlivých a z pohledu města významných projektů by měla řešit také celkový rozvoj města, jeho urbanistickou koncepci, územní plánování a tvorbu veřejného prostoru. „Jsem si jistý, že si takto složený odborný tým vybuduje respekt před laickou i odbornou veřejností,“ věří předseda liberecké Rady architektů Josef Smutný.

Šest semifinalistů soutěže o nové sídlo České spořitelny [URL](#)

[WEB](#), Datum: 10.05.2018, Zdroj: nejbusiness.cz

Do druhého kola mezinárodní architektonické soutěže na novou centrálu České spořitelny postupuje šest nejzajímavějších návrhů. Uspěly týmy z České Republiky, Rakouska, Německa a Švédska. Vítěze vybere porota v létě 2018.

Česká spořitelna ve spolupráci se studiem MOBA a developerem projektu Smíchov City, Sekyra Group vypsala na podzim roku 2017 mezinárodní architektonickou soutěž na podobu nové centrály České spořitelny. Na konci roku 2017 vybrala odborná porota složená ze zástupců banky a nezávislých odborníků spolu s předsedou

komise, architektem Petrem Hlaváčkem, patnáct tuzemských i zahraničních architektonických studií, ta následně zpracovala své návrhy nové centrály. V březnu 2018 pak porota zvolila šest postupujících týmů: Atelier Krátký (Česko), Baumschlager Eberle Architekten / Pavel Hnilička architekti (Rakousko/Česko), Henke Schreieck Architekten (Rakousko), Kleihues + Kleihues (Německo), Kuba Pilař architekti (Česko) a Tham Videgard Arkitekter (Švédsko).

Své návrhy představí těchto šest architektonických studií v závěrečném, červnovém kole. V tomto kole porota určí pořadí prvních třech míst. S finálním vítězným návrhem se veřejnost oficiálně seznámí v létě. V druhé polovině roku proběhne další participace obyvatel na výsledné podobě projektu Smíchov City, jehož součástí bude právě i centrála České spořitelny. Budova České spořitelny se začne stavět v roce 2021, její dokončení je naplánováno o dva roky později.

Nové sídlo spořitelny by mělo mít podobu kampusu, který bude kromě administrativních prostor zastřešovat i různorodé služby využívané jak zaměstnanci banky, tak i širokou veřejností. Velký důraz bude tedy kladen na to, aby se spořitelni kampus významně podílel na vytvoření plnohodnotného městského veřejného prostoru. „V Čechách stále není běžné, aby si lidé do banky zašli na kávu nebo na oběd, aby v ní zažili zajímavou výstavu či workshop, ale například ve vídeňské centrále Erste je to zcela běžné. Sídlo Erste je pro nás velkou inspirací, chceme, aby se z našeho nového kampusu stalo právě takové místo setkávání, otevřené Pražanům a veřejnosti,“ říká Filip Hrubý, tiskový mluvčí České spořitelny.

„Jsme velice rádi, že Česká spořitelna přináší nový impulz do tohoto území. Věříme v co nejrychlejší rozvoj nové čtvrti, která bude přátelská jak pro své obyvatele, tak i návštěvníky. Předpokládám, že se stane alternativním centrem Prahy, kde největší přednost vidím ve výborné dopravní dostupnosti, která je díky železnici, městské hromadné dopravě a městskému okruhu skutečně unikátní“, uvedl dr. Luděk Sekyra, předseda představenstva Sekyra Group.

Více informací o mezinárodní architektonické soutěži naleznete zde: <http://cshq-citycampus.cz/about-the-competition/>

Odkaz na webové stránky postupujících architektonických týmů

Praha 1 i občané se bouří proti umožnění stavby monstra v srdci staré Prahy [URL](#)

WEB, Datum: 09.05.2018, Zdroj: novinky.cz, Návštěvnost: 67 165 622

Občané i politici se bouří proti umožnění zastavění piazzetty před hotelem InterContinental v centru Prahy osmipatrovým monstrem. Ve středu uspořádaly místní občanské iniciativy přímo na místě setkání, na němž je starosta Prahy 1 Oldřich Lomecký (TOP 09) a pražský zastupitel a starosta Prahy 7 Jan Čížinský (KDU-ČSL) ujistili, že výstavbu nepodpoří.

Kontroverzní návrh, který vychází vstříc developerům, prosazuje pražský Institut plánování a rozvoje v návrhu nového metropolitního plánu. Jeho definitivní verze má platit od roku 2023.

„Praha 1 dlouhodobě deklaruje, že s tímto řešením nesouhlasí. Myslím, že takhle silné stanovisko by mělo být respektováno i zastupiteli magistrátu,“ řekl Novinkám starosta Prahy 1 Oldřich Lomecký. Celý prostor podle něj není třeba dále zahušťovat.

Oldřich Lomecký, starosta Prahy 1

FOTO: Novinky

„Uplatníme výhradu v rámci připomínkového řízení a budeme chtít, aby toto území bylo nezastavitelné,“ řekl Novinkám Lomecký.

S umožněním výstavby nesouhlasí ani pražský zastupitel za Trojkoalici, poslanec za KDU-ČSL a starosta Prahy 7 Jan Čížinský.

„Myslím si, že je to chyba, která je do toho plánu vložena a že je plán spojován především s těmito chybami. Už když se připravoval metropolitní plán, tak jsme s okolními sousedy podávali námitku. Domnívám se, že je potřeba, aby v územním plánu tato parcela byla jako nezastavitelná,“ řekl Novinkám Čížinský.

Jan Čížinský - starosta Prahy 7, pražský zastupitel za Trojkoalici a poslanec za KDU-ČSL

Kromě TOP 09 a Trojkoalice se proti výstavbě staví i Piráti. Dříve se proti tomu postavil například i zastupitel, současný poslanec a kandidát hnutí ANO na primátora Patrik Nacher. [celá zpráva]

Změnu parcely na zastavitelnou odmítají i spolky Občané Prahy 1 a Staroměstská lípa, které ve středu ráno na místě uspořádaly setkání.

Nynější pohled na náměstí Curieových z parku u Staronové synagogy.

FOTO: Právo

Tak by vypadalo zastavěné náměstí Curieových při pohledu od Bílkovy ulice.

FOTO: Právo

„Pozemek patří soukromému majiteli (společnost J&T) a je logické, že ve chvíli, kdy bude plocha prohlášena za zastavitelnou, tak budou dělat všechno pro to, aby prostor zastavěli v maximální možné míře. Návrh v tuto chvíli umožňuje výstavbu osmipodlažní budovy,” uvedl Novinkám za spolek Občané Prahy 1 Luboš Kříž.

Není podle spolku možné argumentovat ani tím, že dříve na místě zástavba byla. „Domy v tomto místě stály v době, kdy vedle nich nestála brutalistní stavba hotelu Intercontinental, tedy za úplně jiného urbanistického řešení dané oblasti. Odmítáme zástavbu prostoru, protože jakákoli stavba by umocňovala obrovskou hmotu hotelu a současné prostranství má svůj nezaměnitelný účel,” doplnil Kříž.

Trička s logem „stop stavbě”

FOTO: Novinky

„My jsme v tuto chvíli ve fázi, kdy jsme jako odborný zpracovatel odevzdali návrh plánu. Celý proces projednávání je ovšem ještě před námi. Na konci června začne oficiální proces projednávání. Do něj se může svým názorem zapojit každý. Věříme, že se ve veřejné diskusi podaří dojít k závěru, který bude pro hlavní město ten nejlepší,” uvedl Novinkám tiskový mluvčí IPR Marek Vácha.

Nový metropolitní plán připravený Institutem plánování a rozvoje, který by měl platit od roku 2023, Praha představila minulý týden. Pražané, firmy i městské části k němu až do 26. července mohou posílat připomínky. IPR je poté zpracuje a povede ještě odborné debaty nad úpravami. Definitivní podobu bude schvalovat příští pražské zastupitelstvo v roce 2022.

Uznávaný architekt: Valašské Meziříčí by mělo vypsat na náměstí architektonickou soutěž [URL](#)

[WEB](#), Datum: 08.05.2018, Zdroj: regionalnivele.cz, Návštěvnost: 10 951

Jak se česká a valašská města vyrovnala se socialistickou architekturou? Jak se jim daří rekonstruovat veřejné prostory? Jak vidí nový návrh valašskomeziříčského náměstí? A proč by mělo město vypsat novou architektonickou soutěž na návrh náměstí? A proč se mu nelíbí nový návrh mostu na ulici Mostní přes Bečvu? Nejen o tom je Rozhovor s... Zdeňkem Trefilem.

Půl miliardy pro zoo. Také botanická zahrada staví nové pavilony [URL](#)

[WEB](#), Datum: 07.05.2018, Zdroj: denik.cz, Autor: Autor: Magdalena Havlíková, Návštěvnost: 7 768 045

/INFOGRAFIKA/ Dlouho jeho stavbu blokovala trojská radnice. Přesto práce na novém pavilonu goril na Sklářce začnou ještě letos. Na nový domov se v pražské zoo mohou těšit také lední medvědi, exotičtí ptáci a hmyz i tasmánští čerti. Milovníci vzácných rostlin si ve vedlejší botanické zahradě užijí kvalitnější zázemí.

„Požadavky městské části Praha Troja byly nereálné, ale sami jsme učinili vstřícný krok a upravili projekt tak, že celková výška pavilonu byla snížena o 0,8 metru a podstatnou část zásobovací komunikace zakryjeme pergolou s popínavými rostlinami. Už máme stavební povolení a teď vybereme zhotovitele,” řekl Pražskému deníku ředitel pražské zoo Miroslav Bobek.

Zoo a botanická zahrada v Praze. Infografika.

Připomněl, že je už od loňského podzimu dokončen Rákosův pavilon pro exotické ptactvo. Ale do dubna stavební firma opravovala reklamované vady, kvůli kterým hodlá Zoo Praha žádat smluvní pokutu. Momentálně se v pavilonu rozrůstá zeleň a brzy se do něj začnou stěhovat jeho noví opeření obyvatelé, aby si v něm zvykli před plánovaným otevřením v příštím roce.

Lákadlem mají být "vyhynulé" strašilky

Letos také v Troji odstartují stavbu tasmánské expozice s Darwinovým kráterem. „Věříme, že jeho největším lákadlem budou nesmírně zajímaví a dnes bohužel již také vzácní dábli medvědovití, tedy tak zvaní tasmánští čerti. U některých návštěvníků jim ale možná budou úspěšně konkurovat vombatí. Sám bych rád ve vnitřní části

této expozice viděl prehistorické strašilky lorda Howa, kterým jsme česky začali říkat humří. Jsou opravdu působivé a byly již považovány za vyhubené. Pak se je ale podařilo najít na jednom skalním útesu, na tak zvané Ballově pyramidě právě na Ostrově lorda Howa v jižním Pacifiku," popsal Bobek. Návštěvníky má lákat i průchod mezi výběhy klokanů i voliérou australských ptáků. Větší spojení zvířat s krajinou pak slibuje nový výběh koní Převalského za 16,5 milionu na Dívčích hradech. Za dva roky u něj budou moci návštěvníci pozorovat klisny, později snad i hřebce a hříbata prakoní při spásání trávy.

Pivoňky v botanické zahradě lákají milovníky květin

Nového domova se dočkají i lední medvědi, kterým slouží ten současný již od roku 1933. V plánovaném pavilonu Arktida se lépe ukryjí před slunečním svitem, dostanou k dispozici zcela izolované porodní boxy a návštěvníci je budou moci pozorovat při plavání z podvodního tunelu. V arktickém pavilonu se zabydlí také tuleni a papuchalkové.

Nový vstup i budový od známého architekta

Na podzim dostaví sousední botanická zahrada areál Západ, kde vzniknou nové pokladny, občerstvení s venkovní terasou, toalety a výtah pro bezbariérový přístup do skleníku Fata Morgana.

„Momentálně vybíráme stavitele. Kompletně tuto akci zajišťuje magistrát. Stavba započne po řádném ukončení výběrového řízení. Pokud se někdo ze soutěžících neodvolá, předpokládáme zahájení prací někdy během druhé poloviny letošního roku,“ říká Eduard Chvosta, náměstek pro rozvoj a koncepci trojské botanické zahrady.

Mládě slona indického Maxe a Rudiho teď mohou návštěvníci vídat i v „zeleném“ výběhu na trávě.

Výběrové řízení na stavbu za 89,4 milionu korun bez DPH už magistrát jednou zrušil a počátek prací tím o tři měsíce pozdržel. Vítězná firma by měla stavební úpravy zvládnout za 18 měsíců. Vedení botanické zahrady očekává, že novým vchodem k nim budou proudit zejména návštěvníci ze sousední zoo.

Ještě letos by také mohla začít stavba nového vstupu z ulice Trojská u zastávky Na Kovárně. Teď se projednává jeho projektová dokumentace, po získání povolení má opět následovat veřejná soutěž. Mezi směřující plány patří vstupní areál Sever z ulice k Pazderkám. Pro něj byla vybrána oceňovaná architektonická kancelář Fránek Architects.

V Zoo Praha se narodilo dlouho očekávané mládě hrabáče kapského.

Kromě nového návštěvníckého centra vyroste i restaurace s kavárnou, parkovací dům, administrativní budova, knihovna se studovnou, toalety, přednáškový sál a dva nové skleníky. V prvním skleníku se zabydlí suchomilná a teplomilná flóra, v oranžerii o výšce deseti metrů se v létě mají odehrávat výstavy, v zimě se stane útočištěm choulolistivých rostlin.

Budovy jsou navrženy se zelení na střeše, po ní také povede jedna z návštěvníckých stezek. Zahrada se tímto vchodem otevře obyvatelům Bohnic a Kobylis, zároveň také uleví dopravně vytížené Troji.

Nejmladší člen tlupy Ajabu oslaví v neděli druhé narozeniny.

Jak vidí architekti rekonstrukci muzea v Rýmařově? URL

WEB, Datum: 05.05.2018, Zdroj: stabruntalesko.cz, Autor: Redakce Sta

RÝMAŘOV / Město Rýmařov realizovalo architektonicko-urbanistickou soutěž na záměr rozšíření budovy městského muzea. Návrhy, které se soutěže zúčastnily, se představí v galerii Pranýř v Městském muzeu Rýmařov od 5. května 2018, vernisáž za přítomnosti autorů proběhne ve středu 16. května 2018 od 17 hodin.

Mostaři nepřesvědčili odpůrce bourání

TISK, Datum: 04.05.2018, Zdroj: Právo, Strana: 9, Autor: Petr Janiš, Vytištěno: 124 405, Prodáno: 73 570, Rubrika: Praha - Střední Čechy

Jaký postup u Libeňského mostu zvolit – opravovat, uspořádat architektonickou soutěž, nebo upravovat starý projekt novostavby? Třetí variantu včera obhajovali mostaři sdružení do technické rady náměstka primátorky Petra Dolínka (ČSSD). Odpůrce bourání nepřesvědčili.

Dolínek řekl, že názor jeho technické rady byl určující pro nahrazení Libeňského mostu jinou konstrukcí, což navrhl městu. V reakci na to zkolabovalo dubnové jednání zastupitelstva. Jan L. Vítek z katedry betonových a zděných konstrukcí Stavební fakulty ČVUT tvrdil, že opravovat most po 90 letech bez údržby není rentabilní.

„Kdyby se opravil, nebude splňovat podmínku trvanlivosti a zvýšeného průtoku vody,“ řekl Vítek. Na připomínku, že Libeňský most z roku 1928 přestál v roce 2002 pětisetletou vodu, mluvil o náhodě. „Když most navrhovali, byla tam zelená pláň,“ uvedl autorizovaný inženýr pro statiku staveb Václav Mach s tím, že nikomu nevdal rozliv řeky. Nyní, při změněné situaci, může Libeňský most podle Macha působit při povodni jako bariéra. Nepochybně totiž dostatečné množství vody. V posledních letech se v těsném sousedství Libeňského mostu na obou březích masivně staví. Město a radnice Prahy 7 a 8 stavby povolily, ačkoli v místě nejsou zcela hotová protipovodňová opatření.

„Doporučujeme výstavbu nového mostu splňujícího podmínky současného stavebního povolení a územního rozhodnutí,“ řekl Vítek. Rekonstruovaný most by podle něj měl omezenou životnost.

Připustil, že pilířů, u nichž Kloknerův ústav ČVUT po ročním průzkumu konstatoval omezenou zatížitelnost, se stavební povolení netýká. „Nové pilíře nejsou proti stavebnímu povolení. Je to drobná kosmetická změna, která se vyřeší změnou stavby před dokončením,“ navrhol Vítek.

Použití projekt z roku 2006 – na most dálničního typu o pět metrů širší, na který bylo vydáno územní rozhodnutí i stavební povolení – podle Vítky zcela nelze. Město by podle něho mohlo uspořádat jen soutěž na dodavatele a nový projekt by byl součástí dodávky. Následně by se Libeňský most přes Vltavu zbořil a v roce 2021 by prý mohla stát nová konstrukce.

Nad takovými úvahami kroutil hlavou starosta Prahy 7 a lídr Prahy sobě Jan Čížinský. Za problém považuje, že se územní rozhodnutí a stavební povolení nevztahuje na pilíře. Podle Čížinského vzniká časový tlak, protože neexistuje náhradní řešení, jak mezi Holešovicemi a Libní překonat řeku. „Správný postup je udělat provizorní řešení a zbavit se časového tlaku. Pak Libeňský most zrekonstruovat, což prosazují, anebo uspořádat architektonickou soutěž na nový most,“ reagoval Čížinský na doporučení Dolínkovy technické rady.

Připomněl také, že Kloknerův ústav ČVUT uváděl životnost opraveného mostu na 50 let a náklady na údržbu spočítal výrazně nižší, než jaké odhadli Dolínkovi mostaři.

Vedení města uvažuje o tom, že by se zastupitelé mohli ke kauze vrátit za 14 dní, ve čtvrtek 17. května.

Kdyby se opravil, nebude splňovat podmínku trvanlivosti a zvýšeného průtoku vody Jan L. Vítek, ČVUT

Region vydání: Právo - Praha - střední Čechy